

EPOCA BISERICII LAODICEA

Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu:

«Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.

Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic», și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,

te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.

Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.»

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.”

- Apocalipsa 3.14-22 -

... Eu am spus: „Am întârziat și la nunta mea. M-am născut puțin cam târziu, am întârziat la nunta mea, și dacă aș putea, aș veni mai târziu și la înmormântarea mea.” Acolo chiar aș vrea să ajung cât se poate de târziu.

Am primit atât de multe telefoane acasă, încât abia am putut pleca. După ce au plecat soția și copiii, am avut foarte multe lucruri de făcut: a trebuit să mă rog pentru oameni din diferite locuri, dar în sfârșit am reușit să ajung și aici. Descoperirea Domnului a venit pentru un frate și o soră care sunt bolnavi. Voi știți despre ce vorbesc, fiindcă totul se petrece foarte repede.

Nici nu am reușit încă să-mi salut prietenii din Georgia, și din alte locuri, mai ales din Canada. Mă simt îngrozitor pentru că nu am putut să fac aceasta.

Apropo, unde este fratele Fred Sothmann? Unde stă în seara aceasta? Fred, îți amintești când m-ai sunat din Canada și mi-ai spus că vrei să vii încoace, iar eu ți-am spus nu cumva să vii cu automobilul? Tu ai venit totuși cu mașina și ai avut un accident în care mașina ta a fost distrusă, iar soția și familia ta au ajuns la spital.

La amiază, pe când mă pregăteam să plec, au venit la mine fratele Ben și Rosella, iar ea mi-a spus:

„Eu plec acasă!”

„Rosella, eu am un simțământ ciudat în legătură cu aceasta,” i-am răspuns eu.

„Se va întâmpla ceva?”

„Nu știu, dar am impresia că sunt avertizat cu privire la ceva.”

Ea m-a sunat cu câteva minute în urmă și mi-a spus că a avut un accident. Nu a fost rănit nimeni pentru că au fost în mâna Domnului. Mașina ei a derapat din pricina poleiului. Aceasta s-a întâmplat la Indianapolis, iar când a văzut că mașina a început să alunece, sora a strigat: „Doamne, ajută-mă!”; deodată mașina s-a redresat, a revenit pe partea corectă și a putut să-și continue călătoria mai departe, spunând: „Îi sunt recunoscătoare că am scăpat cu bine, deoarece din partea cealaltă veneau alte mașini!” Apoi a oprit undeva să bea o cafea, dar înainte de a ieși din mașină, a fost lovită de o mașină care venea din spate, apoi de alta, și tot așa... a avut loc un carambol. Sora a suferit un șoc ușor, dar a sunat, pentru că a vrut să spună bisericii că-I mulțumește Domnului pentru că nu i s-a întâmplat nimic, și ne-a solicitat să ne rugăm pentru ea ca să ajungă cu bine acasă. Sora este o începătoare, pentru că abia a primit carnetul de conducere. Așadar, îi sunt mulțumitor Domnului pentru că a fost cu ea.

Întotdeauna este bine să iei în serios avertizările Domnului. Sora a spus: „Dacă nu

plecam, trebuia să lipsesc o zi de la serviciu.” Ce este o zi de lucru? Te costă mult mai mult să repara partea din spate a unei mașini, ceea ce înseamnă că cel mai bine este să rămânem la ceea ce spune Domnul, pentru că El are dreptate întotdeauna. Nu-i așa? Dacă El spune ceva, ar trebui să ne ținem de Cuvântul Lui, pentru că El are întotdeauna dreptate.

Săptămâna aceasta a fost o săptămână minunată. Nici nu știu cum să mă exprim înaintea lui Dumnezeu și în fața voastră pentru săptămâna aceasta minunată, deoarece acestea au fost unele din cele mai fericite opt zile din viața mea, de când predic. Așa este. Am învățat atât de multe despre Domnul, despre mila Sa suverană și despre tot ce a făcut El pentru noi, și am putut să văd cum Duhul Lui lucrează din nou în Biserică. Vedeți? Sunt atât de bucuros și pentru că darurile Duhului încep să lucreze din nou în comunitate!

Dar dacă plec uneori, se pare că cineva intră înăuntru pentru a murdări totul, și pentru a face ceva greșit. Țineți mine că dacă nu onorați aceste daruri, nici Dumnezeu nu vă va onora pe voi! Înțelegeți? Așa este. Voi trebuie să le folosiți în mod corect. Noi vrem ca vorbirea în limbi să se desfășoare în mod corect și în rânduială; să nu fie doar o citare de texte din Biblie, ci să fie anunțate lucruri care se vor întâmpla.

Dacă veți rămâne respectuoși și smeriți cu aceste lucruri... Dacă cineva din biserică iese din rânduială, Duhul Sfânt va vorbi imediat și va descoperi cine a făcut-o, iar ei se vor simți vinovați și vor merge imediat la altar să se pocăiască. Pentru aceasta sunt darurile.

Fratele Neville, păstorul nostru de aici, era un om timid și rușinos; se părea că nu va înțelege niciodată lucrarea Duhului, dar acum vedem că se ridică și tălmăcește vorbirea în limbi și procește. El a parcurs un drum lung, de aceea aș vrea să ne rugăm pentru păstorul nostru.

Vedeți, darurile au început să vină în biserică. Pe aici pe undeva mai este un frate mic și smerit... Cred că este aici pentru că nu lipsește niciodată. Este un bărbat umil, care a făcut parte din conducerea comunității de aici, fratele Higginbothom, un frate scump și duhovnicesc. El a primit darul vorbirii în limbi. Cine ar fi crezut că fratele Higginbothom va primi așa ceva? El este un frate reținut, retras și simplu, care stă întotdeauna în spate și nu a vrut să fie popular și cunoscut de mulți.

Dar vedeți, Dumnezeu poate lua un astfel de om și să-l folosească, pentru că el nu

dorește să facă ceva de la sine. Dacă ar dori să facă ceva de la sine, s-ar ridica cu ceva care să-l scoată în evidență, dar cât timp stă smerit și nu încearcă să facă nimic de la sine, Dumnezeu Îl poate folosi așa cum vrea El.

Junie stă aici, la o poștă depărtare de mine. Aș vrea să vă spun ceva: eu am auzit mulți oameni vorbind în limbi. Eu cred că totul vine de la Dumnezeu, pentru că voi nu puteți pronunța vreun sunet, fără ca el să aibă o însemnătate pentru cineva de undeva. Voi știți că Biblia spune că nu există nici un sunet care să nu însemne ceva, ceea ce înseamnă că fiecare sunet are o semnificație.

Eu m-am întrebat adesea cum vine aceasta, dar când am mers în Africa și am auzit acele sunete, am constatat că ele însemnau ceva în limbajul cuiva. Uneori este o limbă îngerească.

Dar Junie Jackson este un predicator de la țară, un om timid, rușinos și retras, din biserica metodistă, din Elizabeth, Indiana, o localitate îndepărtată din pădurile de jos. El este un om reținut și liniștit, și nu spune nimic. Uneori îmi vine să-l iau, să-l scutur și să-i spun: „Spune ceva, Junie, nu mai sta acolo uitându-te așa la mine!”

Odată, ne-am așezat împreună pe o buturugă din pădure, iar el a zis:

„Păi, eu cred că totul este în ordine.”

„O, Junior,” i-am zis eu, „simt că trebuie să vorbesc în locul tău! Tu ești prea încet pentru mine.” Dar Dumnezeu i-a dat darul vorbirii în limbi și pot spune că n-am auzit în viața mea o vorbire mai clară.

Priviți-L în biserică! Ați văzut-o pe femeia aceea micuță care a vorbit în limbi azi dimineață, fără s-o cunoască pe cealaltă femeie? Ele nu se cunoșteau, dar glasurile lor au avut același sunet. Când a fost dată tâlcuirea, erau aceleași sunete, aceleași vocale și punctuație a frazei. Totul a fost redat identic, iar mesajul adresat bisericii a fost desăvârșit. Darurile se întorc în biserică. Vedeți cum este lucrul acesta? Noi ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu. Nu scoateți pieptul afară și nu vă lăudați cu aceasta, pentru că dacă o faceți, veți cădea; Satana vă va prinde. Stați smeriți și spuneți: „O, Doamne, ține-mă smerit; nu mă lăsa niciodată să mă ridic înaintea de vreme.” El nu vă va lăsa niciodată să ieșiți din ordine, dar dacă se va întâmpla totuși vreodată, păstorul vă va avertiza.

Darurile nu trebuie folosite în timp ce se predică. Dacă darurile ajung să lucreze în

Biserică conform rânduielii, vă veți aduna cu câțva timp înainte de începerea serviciului divin și Îl veți lăsa pe Domnul să lucreze acolo prin voi. Atunci nu veți întrerupe partea aceasta a serviciului. Când suntem în biserică, voi trebuie să vă abțineți uneori, dar dacă Dumnezeu are un mesaj pentru noi, Îl va transmite cumva. Lăsați totul în grija Lui, dar voi să procedați conform învățaturii biblice. Poate fratele Neville vă va învăța mai multe în legătură cu aceasta. Voi încerca să-l ajut și eu cât pot de mult, vom lucra împreună și vă vom arăta cum trebuie folosite darurile.

Te simți bine, fratele meu polonez? Aceasta este bine.

Oh, cum l-a binecuvântat Domnul! În urmă cu opt ani, i-am spus că se va întâmpla ceva. El era foarte confuz, un trinitar strict. Cu câteva zile un urmă, Domnul mi-a spus: Vine la tine un bărbat solid, cu părul negru și ochi căprui. Să nu-l respingi, pentru că eu îl trimit la tine." Eu am luat textul biblic care îl încurca, l-am scris pe o hârtie și l-am pus deoparte.

După puțin timp, iată-l că venise.

Soția a venit și mi-a spus: „Afară este un bărbat care vrea să vorbească cu tine.”

„El este, adu-l înăuntru.”

Bărbatul mi-a povestit ce i s-a spus sub inspirația Duhului Sfânt, cum a crezut tot timpul acesta Mesaj și cum s-a ținut de el în mijlocul poporului său. Deși a fost criticat de toți, el a rămas lângă acest Mesaj. Mi-a spus că în trecut i-am vorbit într-o adunare și i-am spus pe nume. Eu nu știu cum am putut să-i pronunț numele, dar el mi-a zis că l-am spus pe litere. Mi-a spus că avea în brațe un copil, care avea o eczemă pe față, dar după rugăciune s-a curățat complet.

Eu i-am spus: „Ceea ce trebuie să faci acum, este să te duci în biserică și să te botezi în Numele lui Isus Hristos.”

Nu demult, l-am întâlnit pe vârful unui munte, pentru că a venit și a fost botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Acum el este mulțumit, se simte bine și se întoarce acasă. Sper că într-o zi va interpreta pentru mine în Polonia sau în Germania. Domnul să te binecuvânteze, frate.

Domnul nostru face multe lucruri minunate. O, dacă am vedea mila Lui și cum Își călăuzește copiii iubiți din est, vest, sud și nord; cum îi adună și îi ajută să treacă

toate obstacolele împreună. Sunt atât de multe lucruri de spus aici!

Să nu uitați că dacă va fi cu voia Domnului, în următoarea duminică vom avea un serviciu de vindecare. Spun aceasta pentru că dacă duminică dimineața vor fi prea multe persoane, vom putea continua și duminică seara. Dar dacă voi reuși să răspund la toate cererile duminică dimineața, cred că va fi în ordine.

Miercuri seara vom avea adunarea de rugăciune de la mijlocul săptămânii. Astfel, voi, cei care sunteți de aici, puteți să vă adunați pentru a avea adunări de rugăciune. Să nu lipsiți de la rugăciune, ci să luați parte la acest serviciu! Rugați-vă și căutați să fiți cât mai aproape de Dumnezeu! Să nu lăsați niciodată fanatismul să pătrundă printre voi, fiindcă este mai ușor să acceptați ceva fals! Să nu acceptați niciodată să mergeți pe partea greșită, ci stați de partea dreptății și a adevărului!

Am auzit un „Amin” pe care-l cunosc de ani de zile; este fratele Russel Creech. Mi s-a spus că Patty a fost cea care a vorbit în limbi aseară. Ești aici, Patty? Eu nu aș cunoaște-o nici chiar dacă aș vedea-o. Cred că am ținut-o în brațe și am închinat-o Domnului când era mică. Meda mi-a spus: „Este o adolescentă frumoasă.” Puterea Duhului Sfânt Se odihnește peste ea și posedă vorbirea în limbi. Russel, tu ești un om bogat. Sigur că da. Unde este sora Creech? Încă nu am văzut-o. Este și ea aici? Da, este acolo în spate. Soră Creech, Îi sunt mulțumitor Domnului pentru că ți-a dat un asemenea copil! Nici nu-ți dai seama cât Îi sunt de recunoscător. Ea este la vârsta la care fetele râd, privesc după băieți, își taie părul și fac multe alte lucruri de felul acesta, dar copila aceasta are puterea Duhului Sfânt și vorbește în limbi. O, Doamne!

Câți predicatori pentecostali nu și-ar da viața și ar face orice, ca fiica lor adolescentă care se învârte pe la petrecerile de rock, să facă același lucru ca ea?

Prețuiește aceasta, frate! Știi cum lucrezi la „Interstate”, pentru că și eu am făcut același lucru: am lucrat din greu ca să-mi pot crește copiii. Gândește-te că Dumnezeu este credincios și că El răsplătește credincioșia. Da, El a spus: „Eu voi răsplăti!”

Dumnezeu să te binecuvânteze, Patty. Nu cred că te-aș fi recunoscut dacă te-aș fi întâlnit, dar să nu părăsești niciodată această Cale îngustă și dreaptă. Nu-i permite niciodată Satanei să vină și să te înșele cu un măr de aur drăguț, de exemplu, pentru că de fapt va fi o lămâie acră. Îndepărtează-te de așa ceva! Ține-ți privirea ațintită tot timpul la Hristos, la cruce, și du-te înainte pentru că timpul este

aproape. Înțelegeți?

Aș putea spune o mulțime de îndemnuri cu privire la aceste binecuvântări ale Domnului.

În săptămâna aceasta nu am putut să vizitez multe persoane și nu m-am rugat pentru mai mult de cincizeci de oameni. Ei au venit și au plecat tot timpul; au venit cu tot felul de probleme și necazuri, dar eu am fost ocupat cu studiul, și m-am rugat numai pentru urgențe. Dar duminica viitoare ne vom ruga pentru bolnavi, și Îl vom ruga pe Domnul să vină jos, să ne dea puterea Lui cea mare și să Se descopere printre noi.

Oh, parcă nici n-aș începe această epocă a Bisericii, pentru că știu că este ultima; știu că aici este încheierea epocilor Bisericii. V-ați bucurat de ele? (Adunarea spune: „Amin”).

Vă rog să țineți minte, pentru că la sfârșit spun același lucru pe care l-am spus la început. Poate sunt multe lucruri cu care nu sunteți de acord și pe care le dezaprobați categoric, dar vă rog să nu fiți supărați pe mine. Iubiți-mă totuși! În ce mă privește, indiferent ce veți spune sau veți face, eu voi continua să am aceeași părere despre voi și mă voi gândi mai mult la voi. Dumnezeu știe că vă iubesc. Nu există om care să cheme Numele Domnului Isus Hristos și pe care să nu-l iubesc.

Nu vreau nici un fel de amărăciune sau de indiferență, chiar dacă nu putem fi de acord asupra acestor lucruri. Este ca și cum am sta la masă, și unul ar mânca un fel de plăcintă, iar celălalt ar mânca alt fel de plăcintă. Înțelegeți? Când este vorba de părtășie, noi ne iubim unii pe alții, iar dacă nu este așa, ar trebui s-o facem, deoarece nu putem înainta pe calea lui Dumnezeu, până când nu facem aceasta.

Să nu uitați că cel mai mare dintre toate darurile este dragostea. *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, sau dacă mi-aș da trupul să fie ars, să am toată cunoștința, totuși nu mi-ar folosi la nimic.”* Nici un dar duhovnicesc nu va ține dacă nu este sudat cu legătura dragostei. Orice alt mortar se va sfărâma, nu va ține, dar *„dragostea rămâne în veci.”* Voi puteți citi aceasta în 1Corinteni 13.

În seara aceasta vom intra în această mare epocă a Bisericii, și cred că adunarea va ține până în jurul orei 9:15 seara. Îmi pare foarte rău pentru că nu avem suficient spațiu pentru ca fiecare să se poată așeza, dar poate îl vom avea într-o zi.

Aș vrea să-mi faceți o favoare. Voi știți care este poziția mea și știți ce mă va costa într-o zi, iar ceasul acela este aproape. Vedeți? Vreau să vă rugați întotdeauna pentru mine. Gândiți-vă că am fost cât am putut de sincer. Îmi dau seama că nu mai sunt tânăr; am cincizeci și unu de ani, dar nu pot să plec până când nu mă cheamă Dumnezeu. Voi pleca în felul în care va hotărî El, iar aceasta se va întâmpla când voi ajunge la capăt. Vedeți? Dar în ciuda acestui lucru, trebuie să fiu sincer și să spun Adevărul. Eu știu că drumul acesta este uneori singuratic, dar ce contează cât timp El este cu noi?

Înainte de a intra în această epocă mare, aș vrea să ne ridicăm în picioare pentru un cuvânt de rugăciune. Câți dintre voi doresc să fie amintiți înaintea lui Dumnezeu? Ridicați mâinile spre El și spuneți: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, la sfârșitul acestei epoci. Când viața mea se va sfârși, adu-Ți aminte de mine.”

Tată ceresc, noi nu avem suficiente cuvinte ca să ne exprimăm recunoștința pentru prezența Dumnezeului celui viu, care a fost în mijlocul nostru în această ultimă săptămână, și pentru lucrurile pe care le-am învățat de la Tine. O, cum ni Te-ai descoperit și cum ne-ai deslușit Cuvântul Tău! Noi Te-am așteptat, dar am eșuat în încercarea de a ne exprima dragostea, pentru că limbile muritoare nu pot face aceasta. Îți mulțumim pentru că ne-ai salvat și ai pus în noi o foame și o sete după Tine, pentru că Cuvântul Tău spune: *„Ferice de cei flămânzi...”* Este o binecuvântare să flămânzești după neprihănire: *„Ferice de cei flămânzi după neprihănire...”* iar în continuare ai spus acele cuvinte mărețe: *„...pentru că ei vor fi săturați.”* Doamne, noi credem aceasta și Te rugăm să ne ierți greșelile.

În seara aceasta intrăm în ultima epocă a Bisericii, în Laodicea, iar până acum am văzut că Scriptura și istoria s-au potrivit perfect. Tată, noi știm ce ai spus despre această epocă, în marea Ta profeție, și credem că totul se va împlini întocmai, ca în cazul celorlalte șase epoci ale Bisericii. Te rog să lași Duhul Tău cel Sfânt să vină în seara aceasta și să ne binecuvânteze în timp ce Te așteptăm. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Puteți să vă așezați.

Dacă va fi cu voia Domnului, în curând vom scrie și o carte despre aceste epoci. Fratele Leo preia mesajul de pe casete, îl stenografiază și se va face o carte.

Și pentru că vorbim de cărți, Rosella va avea în curând cartea: „Un alcoolic mântuit.” Cred că vă amintiți cu toții cum a chemat-o Duhul Sfânt în adunare. Patru din cele mai mari institute pentru alcoolici au trimis-o acasă, iar spitalele din

Chicago au refuzat s-o primească; dar Domnul Isus a luat totul de la ea într-o clipă. Acum, ea merge prin închisori și prin alte locuri și le spune oamenilor că Dumnezeu poate să-i elibereze. Prin mărturia ei, au fost câștigate o mulțime de suflete pentru Hristos.

Îmi puteți spune care a fost prima epocă a Bisericii? Efes. A doua? Smirna. A treia? Pergam. A patra? Tiatira. A cincea? Sardes. A șasea? Filadelfia. A șaptea? Laodicea.

Epoca Efes a durat din anul 55 până în anul 170 d.H. Epoca Smirna a durat din anul 170 până în anul 312 d.H. Epoca Pergam a durat din anul 312 până în anul 606 d.H. Epoca Tiatira a durat din anul 606 până în anul 1520 d.H. Epoca Sardes a durat din anul 1520 până în anul 1750 d.H. Epoca Filadelfia a durat din anul 1750 până în anul 1906 d.H. Acum suntem în epoca Bisericii din Laodicea.

Aseară am vorbit despre intervalul dintre cele două epoci ale Bisericii, Filadelfia și Laodicea, iar în seara aceasta ne vom ocupa de sfârșitul epocii Laodicea.

Noi credem că epoca Bisericii Laodicea a început în anul 1906. Eu prevăd... vă rog să rețineți cuvântul acesta, fiindcă nu spun că așa va fi, ci prevăd, este doar părerea mea, că această epocă se va încheia până în anul 1977. Biserica se va lepăda complet de credință și va fi vărsată din gura lui Dumnezeu, iar a doua venire a lui Hristos și răpirea Bisericii lui Hristos, poate avea loc oricând. Poate aceasta va dura cu un an mai mult, poate va dura cu douăzeci sau chiar cu o sută de ani mai mult. Eu nu știu aceasta. Am făcut această prezicere pe baza unei vedenii pe care mi-a dat-o Domnul și luând în considerare felul în care evoluează lucrurile. Prin urmare, cred că undeva între anii 1933 și 1977, națiunea aceasta puternică va începe un război care o va face bucăți. Acest lucru este destul de aproape, îngrozitor de aproape. Totuși, aș putea să mă înșel, pentru că este doar o presupunere a mea. A înțelege toată lumea? Dacă ați înțelege, spuneți „Amin.” (Adunarea spune: „Amin”).

În anul 1933, Domnul mi-a arătat o vedenie cu o femeie mare și puternică.

Am văzut că președintele Roosevelt ne va conduce într-un război.

Apoi am văzut că Mussolini va invada Etiopia, dar la urmă va avea un sfârșit rușinos.

Am văzut că există trei ideologii sau ism-uri: nazismul, fascismul și comunismul, și

că toate vor fi învinse de comunism. Câți dintre frații care mai sunt printre noi, își amintesc că atunci v-am atras atenția și v-am spus: „Fiți cu ochii pe Rusia! Fiți atenți la Rusia! Fiți atenți la împăratul Nordului!” Câți vă amintiți cum am repetat mereu aceasta? Voi, bătrânii care sunteți aici de la începutul Bisericii. Eu am continuat să spun mult timp aceasta și să avertizez: „Fiți cu ochii pe Rusia, pe împăratul Nordului! Priviți ce vor face ei, pentru că aceste sisteme se vor pleca înaintea Rusiei!”

În continuare am spus: „În cele din urmă, națiunea aceasta va intra în război împotriva Germaniei, iar Germania va ridica un zid de beton!” Aceasta a fost linia Maginot. (Germania a ridicat linia Siegfried; linia Maginot a fost construită de Franța). Acest lucru a fost spus cu unsprezece ani înainte de construirea zidului. Tot atunci am spus că americanii vor suferi pierderi foarte mari acolo. Unii dintre frații de aici au fost acolo, fratele Roy Roberson și alții, și pot să vă spună ce s-a întâmplat acolo. Ei au trăit acele lucruri.

Apoi am mai spus: „Totuși, în cele din urmă vom învinge Germania”, și așa a fost.

În continuare am spus: „După război, știința va progresa cu adevărat.” Și așa s-a întâmplat. Ei au construit bomba atomică și alte lucruri. „Se vor face progrese mari în construcția de automobile, care vor ajunge să arate ca un ou.” Vă amintiți ce formă aveau mașinile în anul 1933? Partea din spate venea până jos, iar roata de rezervă era pusă în spate. Priviți-le cum arată acum: au o formă aerodinamică și arată tot mai mult ca un ou. Apoi am spus: „În cele din urmă, va fi inventată o mașină care nu va mai avea nevoie de volan. Am văzut o familie care mergea într-o mașină ce avea partea de sus făcută din sticlă. Era o mașină frumoasă și rula pe o stradă mare. Ei stăteau și se uitau unul la altul, iar mașina mergea singură și lua curbele foarte bine. Ei au deja mașina. Și am continuat: „Oh, cum va progresa știința în vremea aceea!”

Tot atunci am spus: „Femeile vor primi drept de vot, iar prin aceasta, într-o zi va fi ales un om nepotrivit.” Aceasta s-a întâmplat la ultimele alegeri. Voturile femeilor l-au ales pe Kennedy. FBI-ul a demascat faptul că mașinile de numărare voturi au fost reglate greșit, intenționat. De ce nu se face nimic în legătură cu aceasta? De ce nu se spune nimic? Pentru că se tem că-și vor pierde slujbele. Vedeți, politica este putredă încă de la măduvă. Aceasta este tot. Da!

Pentru această națiune nu mai există salvare; nu mai există salvare pentru nici o

națiune. Salvarea este numai în Isus Hristos, și numai în El! Așa este. Eu Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru America. Prefer să trăiesc aici, decât în orice alt loc din lume, cu excepția Canadei. Canada și America sunt gemene. Noi știm că ele sunt națiuni identice, vecine și au locuri minunate. Eu prefer să locuiesc aici mai mult decât oriunde altundeva în lumea aceasta, pentru că aici este casa mea. Sunt bucuros pentru că sunt american, dar vă spun ceva: este nevoie de o nouă trezire! America are nevoie de o trezire, dar nu o va primi. Nu, domnilor! Această națiune nu se va mai ridica niciodată! Nu, domnilor! Este pierdută, pentru că timpul ei a trecut! Vă mai amintiți ce am spus acum cinci ani când am fost la Chicago? Noi avem acele cuvinte înregistrate pe casetă: „Ori vor primi Cuvântul în anul acesta, ori vor cădea tot mai jos!” Ei L-au respins și o vor face și în continuare, până când, în cele din urmă, își vor vedea sfârșitul.

Dar va exista și o femeie puternică. Amintiți-vă că și lucrul acesta este pe bandă. O femeie puternică. Aceasta va fi o femeie președinte sau reprezintă biserica catolică. Eu cred mai degrabă că va fi aceasta din urmă, care va prelua într-o zi controlul și va conduce această țară. Această națiune este o națiune a femeilor; și steagul a fost făcut de o femeie și întruchipează numărul treisprezece, pentru că totul a început cu treisprezece: treisprezece stele, treisprezece dungi, treisprezece colonii. Totul este treisprezece de sus până jos. Sunt treisprezece stele și pe dolarul lor de argint. Totul este numărul treisprezece și SUA apare în capitolul treisprezece din Apocalipsa. Tot timpul este treisprezece și totul este despre „femeie, femeie, femeie, de la început. Femeile au preluat totul: au preluat Hollywood-ul, au preluat toată națiunea, au preluat toate domeniile. Ele au drepturi egale cu bărbații, votează împreună cu bărbații, înjură ca un bărbat, beau ca un bărbat, și toate celelalte. Ele susțin biserica catolică pentru închinarea la femeie! Oricum, ei se închină deja la femeie.

O femeie imorală este cea mai bună momeală pe care a avut-o diavolul vreodată; este mai rea decât toate barurile care au existat vreodată, pentru că poate trimite în iad mai multe suflete decât orice bar din țară. Așa este.

Dar „o femeie cinstită este cununa bărbatului ei.” Așa a spus cel mai înțelept om de pe pământ. (Proverbe 12.4). Un bărbat ar trebui să respecte o femeie cinstită. „...dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui.”)În traducerea engleză scrie: „...o femeie rea este ca apa în sângele lui,” iar sângele este viața lui). Voi, bărbații care aveți soții cumsecade, nu știți cât ar trebui să-I mulțumiți lui Dumnezeu pentru ele. Dacă Dumnezeu ar fi putut să-i dăruiască bărbatului ceva

mai bun ca ajutor, ar fi făcut-o cu plăcere, dar femeia este cel mai bun ajutor pe care a putut să i-l dea.

Ea este cea pe care a ales-o Satana ca unealtă a lui în Eden. El nu l-a luat pe bărbat, ci a luat femeia. De ce nu s-a dus să-l ispitească pe Adam? El a venit la femeie și a ispitit-o pe ea, pentru că a ales-o pe ea. Dumnezeu l-a ales pe bărbat, iar Satan a luat femeia.

Priviți în trecut! La început, când a fost întemeiat Babilonul, avem o femeie. Așa relatează istoricul Hislop în cartea sa, „Cele două Babiloane.” Apoi acest lucru s-a repetat pe tot parcursul epocilor, și la fel este acum la sfârșitul epocii neamurilor. Babilonul a început așa și se încheie tot așa: cu închinarea la o femeie, Maria, în biserică. În ce zile trăim!

Aceasta este epoca Bisericii Laodicea. Cuvântul „laodicea” înseamnă „căldicel.” Are multe bogății și se gândește că nu mai are nevoie de nimic, dar Biblia spune că este „nenorocită, săracă, oarbă și goală.” Ce stare! Răsplata biruitoarelor din această epocă este că „vor sta cu Domnul pe tronul Său.”

Steaua, îngerul sau mesagerul acestei epoci este necunoscut. Cine a fost mesagerul primei epoci a Bisericii? Pavel, în Efes. Al Smirnei? Irineu. Al Pergamului? Martin. Al Tiatirei? Columba. Al Sardesului? Luther. Al Filadelfiei? Wesley. Dar încă nu îl cunoaștem pe îngerul bisericii din Laodicea și probabil nu-l vom cunoaște până când nu se va încheia totul.

Totuși, aș vrea să vă aduc câteva argumente despre ceea ce va fi acest înger. Este în ordine? (Adunarea spune: „Amin”) Având în vedere faptul că nu avem mult timp la dispoziție, mi-am notat ce cred eu despre acest mesager.

Îngerul epocii Laodicea va veni la sfârșitul epocii, așa cum s-a întâmplat și în celelalte epoci. El nu vine la începutul epocii, ci la sfârșit, deoarece îngerul vine întotdeauna ca să mustră acea generație pentru ceea ce au făcut.

„Îngerului Bisericii din Laodicea, scrie-i...” „Îngerului Bisericii din Smirna, scrie-i...” Vedeți? Fiecare mesaj este adresat de fiecare dată îngerului care vine la sfârșitul acelei epoci. Pavel a venit la sfârșitul epocii sale, și la fel toți ceilalți mesageri, prin aceasta făcându-se trecerea de la o epocă la alta. Vedeți, tot timpul i se spune îngerului despre ce este vorba, iar trecerea de la o epocă la alta se face așa cum se face trecerea de pe o treaptă pe alta. Astfel, cele șapte epoci ale Bisericii se

suprapun ca șapte trepte care merg în sus.

Mi-am notat ceva aici și aș vrea să vă citesc. Îngerul care vine aici va fi cunoscut în ultima parte a epocii. Și pentru că suntem atât de aproape de epoca Luminii de seară, probabil că el este deja pe pământ. Vedeți, noi nu-l cunoaștem, dar va fi un profet puternic, respins de lumea bisericească, pentru că ei vor persista în păcatele lor, iar în cele din urmă vor fi vărsați din gura lui Dumnezeu, vor fi scoși afară din prezența Lui

Eu cred că acest înger va fi un profet ca și Ilie, și vă voi spune ce mă face să cred aceasta.

Să deschidem un moment Biblia la cartea lui Maleahi, și vă voi arăta de ce cred că acest profet va fi uns cu Duhul lui Ilie. Aș vrea să vă puneți acum coiful harului. Maleahi capitolul 4. Vă rog să ascultați cu atenție în timp ce citesc și să urmăriți și voi în Bibliile voastre. Fiți foarte atenți în minutele următoare, înainte de a intra în această epocă a Bisericii.

„Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.” (Maleahi 4.1).

Ce spune El aici? Ne vorbește despre o zi care va veni. Sunteți de acord cu aceasta? Despre ziua venirii Domnului.

Fiți atenți! Aici El îi vorbește lui Israel. Și ce spune?

„Dar pentru voi, cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi supt aripile Lui; veți ieși, și veți sări ca vițeeii din grajd.

Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor.” (v. 2-3).

În ziua când El va arde pământul, noi vom călca pe cenușa lor. Desigur, aceasta se va întâmpla în Împărăția de o mie de ani.

În continuare citim: *„Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduiești și porunci, pentru tot Israelul!*

Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea

mare și înfricoșată.

El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (v. 4-6).

Sfârșitul Vechiului Testament.

Domnul Isus a vorbit despre aceasta în Matei 17.11. Toți evreii îl așteaptă pe Ilie care trebuie să vină. Ascultați ce a spus Isus cu privire la aceasta. Vom începe să citim de la versetul 9:

„Pe când se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimănui de vedenia aceasta până va învia Fiul omului din morți.”

Vedeți? „Nu spuneți nimănui nimic despre aceasta. Păstrați-o pentru voi.”

„Ucenicii l-au pus întrebarea următoare: „Oare, de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”

Cu alte cuvinte: „Nu trebuia să vină Ilie înainte de venirea lui Hristos, Soarele neprihănitului? De ce spun ei aceasta? Tu ești deja aici, dar cărturarii spun că mai întâi trebuie să vină Ilie.”

Acum fiți atenți! *„Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.*

Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut (Isus nu le-a spus cine este acesta), ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”

Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.” Vedeți? Ioan Botezătorul era Ilie care trebuia să vină.

Fiți atenți, pentru că acum mă întorc înapoi la ultimul capitol din Maleahi.

Amintiți-vă că El a spus că-l va trimite pe Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

Versetul 5: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” „...vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua... (adunarea răspunde: „Domnului”) ...ziua Domnului, ziua aceea mare și*

înfricoșată.”

Când va veni „ziua Domnului”? La sfârșitul epocii, când lumea va fi arsă. Vă amintiți când am trecut prin aceste teme și când avea părul alb, iar în jurul pieptului avea un brâu de aur, ca judecătorii. Noi am dovedit cu Biblia că „ziua Domnului” nu se referă nici la ziua de Sabat și nici la duminică, ci este vorba de ziua în care El va veni ca Judecător și va lovi pământul cu blestem.

„... vă voi trimete pe prorocul Ilie, înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare.”

Observați venirile lui Ilie. Dacă veți observa, există texte care au o însemnătate multiplă. Acest lucru este ascuns de cei înțelepți și pricepuți, dar este descoperit pruncilor care sunt gata să învețe. Credeți aceasta? Să țineți minte cele spuse în Maleahi 4.

Acum vom merge la Luca 2. Duhul Sfânt a venit în camera mea și am avut un timp minunat. Caut textul din... Poate mă ajută cineva să găsesc textul pe care-l caut. (Un frate spune: „Este vorba de Luca 1.17”). Da, acesta este, dar vom începe citirea de la versetul 14:

„El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.

Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale...” Acest bărbat va fi învățat încă de la naștere să nu bea și să nu aibă nici o legătură cu păcatul. Înțelegeți?

„...Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”

Noi știm că aici s-a profețit despre Ioan, care urma să vină. Corect? Ioan Botezătorul era Ilie al acelei zile, cel care trebuia să vină.

Știm de asemenea că uneori textele biblice au o dublă însemnătate. De exemplu, așa cum am spus deja, Matei spune: *„Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”* Cred că aceasta căutam. *„Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”* (Matei 2.15). Dacă luăm cuvântul „Fiu” de aici, aflăm că de fapt prorocul Osea nu se referă la Isus, ci la Israel: *„Când era tânăr Israel, îl iubeam și am chemat pe fiul Meu din Egipt.”* (Osea

11.1). Dar acest text are o semnificație dublă și se referă și la venirea lui Isus, pentru că Isus era mai mare decât Israel, pe care-l chemase afară. În ordine.

De asemenea, am văzut că prima Sa venire nu are nici o legătură cu „ziua Domnului.” Corect? Să ne întoarcem la Maleahi și să clarificăm ce înseamnă „venirea zilei Domnului.” Fiți atenți la prima și la a doua Sa venire. Aveți o gândire duhovnicească? Să vedem versetul 6:

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Ne dăm seama că acesta nu poate fi Ioan Botezătorul, pentru că atunci nu a venit ziua cea mare și înfricoșată a Domnului și nici nu a fost ars pământul. Astfel, textul acesta ne arată spre o venire viitoare a lui Ilie, pentru că El spune aici: „Eu vă voi trimite pe Ilie, voi arde pământul și îl voi curăța, iar voi veți umbla pe cenușa lor.” Noi știm că aceasta se va întâmpla în Împărăția de o mie de ani. După ce bombele atomice vor distruge totul, pământul se va îndrepta. Atunci va fi o zi mare aici pe pământ, și Biserica va domni cu Isus timp de o mie de ani, pe pământ. Este adevărat? *„Dar înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată, când totul va fi curățit și distrus, Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie.”* Din cauza aceasta nu poate fi vorba de Ioan Botezătorul, pentru că ziua cea mare și înfricoșată nu a fost atunci, ci va fi cu două mii de ani mai târziu. Corect?

Priviți versetul următor! Dacă sunteți cu adevărat duhovnicești, veți vedea că aceasta este o scrisoare de dragoste și că trebuie să citiți printre rânduri, ca să puteți înțelege totul corect. Știți la ce mă refer. Amintiți-vă textul biblic care spune: *„Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25). Eu v-am dat adesea exemplul cu scrisorile pe care mi le trimite soția mea: eu văd ce îmi scrie ea în scrisoare, dar citesc printre rânduri ca să înțeleg ce vrea să-mi spună, pentru că o cunosc și știu felul ei de a fi. Vedeți? Voi trebuie să cunoașteți felul de a fi al lui Dumnezeu și să-L iubiți, iar atunci veți avea o înțelegere corectă a Scripturilor, pentru că El le descoperă.

Observați versetul următor: *„El va întoarce inima părinților spre copii, – fiți atenți acum – și inima copiilor spre părinții lor...”* (Maleahi 4.6).

Când a venit Ioan Botezătorul ca și Ilie, el a întors inimile israeliților, ale părinților, spre copiii care au crezut Mesajul Său, spre apostoli. Dar când va veni de data

aceasta, El va întoarce inimile copiilor, a Bisericii, la credința părinților de la Rusalii. Vedeți, aici este viceversa. Înțelegeți?

„El va întoarce inima părinților spre copii...”

El le-a spus vechilor preoți evrei: *„Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Matei 3.9). Vedeți? Atunci, el trebuia să ia inimile împietrite ale acelor preoți tradiționali și să le întorcă la credința copiilor, la credința celor care s-au botezat și au așteptat venirea lui Mesia. Ce le-a spus el atunci? *„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare a lui Dumnezeu?”* Oh, Doamne! Vedeți, el întorcea inimile părinților spre copii.

„...și inima copiilor spre părinții lor...”

Când va veni acest mare Ilie, la sfârșitul acestei epoci, el va lua Mesajul de la Rusalii și va întoarce inima copiilor la credința părinților, muștrându-i pentru că nu au ținut credința care a fost dată la început. Amin. Cred că acum înțelegem că este vorba despre un alt Ilie. Este adevărat? Noi știm aceasta.

Vedeți, încă nu a venit ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Eu m-am întrebat de multe ori: *„Bărbatul acesta va fi doar un predicator?”* Ilie Tișbitul a făcut minuni, dar nu a predicat, iar când același Duh a venit peste Ioan, el a predicat, dar nu a făcut minuni. De ce? Pentru că urma să vină Isus și trebuia să facă El minunile. Soarele neprihănirii urma să răsară cu vindecarea sub aripile Lui. Astfel, Ioan nu trebuia să facă minuni, ci doar să vestească venirea lui Isus.

Acest Ilie care trebuie să vină, va fi înțeles greșit. El va avea o asemenea putere înaintea Domnului, încât oamenii vor crede că este chiar Mesia.

Același lucru l-au crezut și despre Ioan: *„...norodul era în așteptare, și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul.”*

Dar Ioan le-a spus cât se poate de clar: *„...eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii. El va veni după mine.”*

Oamenii de atunci așteptau să-L vadă pe Mesia. Toți credeau că El trebuie să vină, dar când l-au văzut pe Ioan, acel mare fenomen care s-a ridicat printre ei, au spus: *„Acesta trebuie să fie Mesia.”* Însă Ioan le-a răspuns clar: *„Nu sunt eu! El va veni după mine.”* Ați înțeles?

O, vai! Înțelegeți? Prietenii lui apropiați vor crede că el este Mesia.

Observați încă un lucru care se va întâmpla în vremea aceasta. El va veni chiar înainte de venirea Domnului. Pământul nu a ars în zilele lui Ioan și nici după venirea lui, acest lucru fiind încă în viitor. Țineți minte! La prima venire, numai a predicat, dar la a doua sa venire le va face pe ambele: va predica și va face minunile pe care le-a făgăduit Domnul Isus.

Să privim acum la felul de a fi al acestui proroc. Cum va fi el? Noi vedem că îngerul acestei ultime epoci a Bisericii a fost făgăduit încă din Vechiul Testament. Cu ceilalți nu a fost cazul; ei nu au fost anunțați mai dinainte: Irineu, Martin, etc. Dar în această epocă din urmă, la sfârșitul tuturor lucrurilor, la sfârșitul lumii, înaintea noastră va sta un timp atât de groaznic, încât a fost necesară anunțarea acestui înger încă din Vechiul Testament. El este Ilie, unsul din timpul acesta.

Acum fiți atenți! Care va fi natura lui Ilie? În primul rând, el va fi un profet puternic și credincios Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că și Ilie și Ioan au fost credincioși. Așa este. El va face semne și minuni și va întoarce inima copiilor la credința părinților de la Rusalii. El va urî denominațiunile, ca și Ilie. Așa este. El le va urî așa cum le-au urât Ilie și Ioan.

Ioan le-a zis cărturarilor și fariseilor din vremea lui: *„Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!”” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”*

Iar Ilie a spus: *„Toți au fugit, nu mai este niciunul! Am mai rămas numai eu singur.”* Vedeți?

El va urî femeile decăzute. Ilie a urât-o pe Izabela, este adevărat? Iar Ioan a urât-o pe Irodiada. Amândoi au fost profeți și au avut același Duh. Ei au urât lumea denominațională, lumea bisericească. Ei au urât femeile destrăbălate și bune de nimic. Ceva din duhul lor striga împotriva acestui lucru! Izabela voia capul lui Ilie și voia să i-l taie, iar Irodiada a cerut capul lui Ioan. Amândouă voiau același lucru.

Acest profet va iubi natura ca și Ilie, care trăia singur în pustie. Și Ioan a iubit singurătatea pustiului, și știm că așa va fi și acest Ilie.

Acest profet va sta cu Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Da, el va rămâne cu Cuvântul, cu tot Cuvântul. De ce? Pentru a restitui credința care a fost în epoca

Efes și care s-a pierdut de-a lungul epocilor; credința pentru Biserica căreia i s-a dat o ușă deschisă, dar ea a respins-o.

Acest proroc nu va fi o persoană învățată. Ilie Tișbitul nu a fost un om învățat, și nici Ioan Botezătorul. Biblia spune că el a fost dus în pustie de mic și a rămas acolo până în ziua când s-a arătat lui Israel. Dacă doriți să vă notați, acest lucru este scris în Luca 1.67-80.

Acest proroc va fi un om ciudat, capricios. După ce Ilie a avut o adunare mare, nimeni nu s-a mai putut înțelege cu el. După ce a cerut foc din cer și acesta a mistuit jertfa și după ce i-a omorât pe proorocii lui Baal, a fugit în pustie și a zis: *„Destul! Lasă-mă să mor, Doamne, pentru că nu sunt mai bun decât părinții mei!”* Este adevărat? După trezirea aceea mare, s-a așezat sub acel ienupăr și a vrut să moară.

După ce a fost aruncat în închisoare din cauza acelei femei rele, Ioan a devenit ciudat. Cred că Pembed sau cineva a spus: „Ochii lui de vultur au început să se încețoșeze în închisoare.” El i-a trimis pe doi dintre ucenicii săi să întrebe despre Isus, deși chiar el spusese despre Isus: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”* Ioan a văzut Stâlpul de Foc coborând peste El ca un porumbel, a fost martor la toate și a spus: *„Acesta este Mielul lui Dumnezeu.”* Și tot el a spus: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?”* Dar Isus i-a spus: *„Lasă-mă acum, căci așa se cade...”*

Dar după ce a fost aruncat în închisoare, parcă i s-au înecat toate corăbiile; a devenit foarte abătut și descurajat. Vedeți? Era foarte greu să-i ridice cineva moralul, iar după ce au reușit puțin, a spus: *„Mergeți și întrebați dacă El este Acela care trebuia să vină, sau să așteptăm pe altul.”* El a făcut la fel ca Ilie. Vedeți? Un fel de oameni ciudați. Nouă ne pare rău pentru el, fiindcă știm despre ce este vorba.

Cum se purta biserica la apariția lui? Mai bine nu aș spune nimic. Când prorocul acesta puternic pe care ni-l va trimite Dumnezeu, se va prezenta așa cum a făcut Ilie, biserica este pe cale să fie prinsă în mâinile păgânismului. Este adevărat? Chiar atunci a pășit Ilie în față și a spus: *„Vom vedea cine este cu adevărat Dumnezeu!”* Și a eliberat Biserica. Așa a făcut și Ioan. Atunci când a fost vorba despre Isus, el a spus: *„Trebuie să mă micșorez, pentru ca El să crească.”* Ioan a început să predice și s-a făcut cunoscut chiar înainte de venirea Domnului.

Noi vedem ce trebuie să însemne Ilie pentru această epocă. Ilie nu a trebuit să moară, ci a fost mutat, luat la cer: un simbol pentru Biserica de la sfârșit, când va veni acest Ilie. La sfârșitul timpului său, Biserica va fi răpită fără să vadă umbra morții. Va avea loc răpirea. Eu cred că marele Ilie care va veni, va fi acel Ilie uns despre care s-a prorocit pentru timpul sfârșitului. Amin! Eu cred că atunci când va veni acest Ilie, el va fi îngerul sau mesagerul bisericii din zilele din urmă. Biserica din zilele din urmă va fi lepădată și stricată; ea este deja în starea aceasta. Eu cred că Ilie este făgăduit în Biblie și cred că noi putem înțelege că el este prorocul făgăduit de Biblie pentru timpul acesta. Credeți aceasta?

Acum să ne îndreptăm spre Laodicea și să vedem ce are Domnul să ne spună în seara aceasta despre această epocă. Vom începe cu salutul către Biserica:

„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu...”
(Apocalipsa 3.14).

O, vai! Am putea discuta toată noaptea despre versetul acesta. Priviți!

„Cel ce este Amin” este „Cel din urmă.” Până acum, El S-a arătat sub diferite titluri de-a lungul epocilor, dar în ultima epocă a Bisericii, spune: „Aici este Sfârșitul. Eu sunt Cel de pe urmă.”

El ne arată, de asemenea, că este și „Cel dintâi.” El este „Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Oh, ați înțeles aceasta? Cum putea fi creat Dumnezeu, dacă El este Duh? El este veșnic! El nu a fost creat niciodată și nu va fi creat vreodată, pentru că El este Dumnezeu de la început. Dar cine este „Începutul zidirii lui Dumnezeu”? Isus Hristos. Aceasta s-a întâmplat când a fost descoperit, când Dumnezeu a locuit în El. El este „Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Înțelegeți?

„Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce este Amin, Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Dumnezeu Și-a creat un trup de carne, apoi a coborât și a locuit în El. Acesta este „Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Înțelegeți? Oh, nu este El minunat?

Noi vedem că în primul rând, El Și-a descoperit dumnezeirea: *„Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.”* El i-a spus de trei ori aceasta Bisericii Efes, dar aici, în Laodicea, spune: „Eu sunt Cel ce este Amin. Eu am fost Cel dintâi la început, iar aici Eu sunt Cel din urmă. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu. De-a lungul

epocilor ce vor urma, veți vedea că Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeu în chip omenesc. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Amin.

Aceasta l-ar putea face să strige de bucurie și pe un prezbiterian. Gândiți-vă la aceasta: „*Începutul zidirii lui Dumnezeu.*” Oh, cât de mult îmi place aceasta: „Zidirea lui Dumnezeu,” atunci când Dumnezeu a devenit trup în Isus Hristos și a locuit printre noi.

În versetul următor, El ar fi trebuit să laude biserica, așa cum s-a întâmplat în toate celelalte epoci, dar epoca bisericii Laodicea nu a fost lăudată de El. El a muștră această biserică, nu a lăudat-o. Epoca Laodicea nu a fost lăudată pentru nimic. Cu toată Lumina pe care au avut-o, ei au mers înapoi și nu au meritat nici o laudă. Da, da. Ei aveau nevoie de o muștrare și au primit-o, pentru că El a avut numai cuvinte de muștrare pentru această epocă, nu de laudă.

Acum voi citi versetele 15 și 16:

„Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

***Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.*”**

Este aceasta o laudă? Este o muștrare pentru această epocă rea, Laodicea, care nu este duhovnicească deloc, ci este cea mai rea dintre toate. Celelalte erau chinuite, nu aveau nimic, erau săraci, pribegeau în piei de oi și de capră, fără drepturi, prizoniți, tăiați cu ferestrăul, arși, aruncați la lei, etc., dar cu toate acestea au ținut tare la credință. Dar gruparea din Laodicea este bogată și nu duce lipsă de nimic pământește; este o prostituată. Așa este. Avem aici o lecție mare și nădăjduiesc că Domnul ne va ajuta.

El a spus: „*Pentru că nu ești nici rece, nici în clocot, ci căldicel...*”

Vedeți? Această epocă este ca laptele căldicel. Laptele rece este bun, nu-i așa? Laptele fierbinte îți face bine, dar laptele căldicel te face să vomiteți.

Îmi amintesc că într-o seară mi-a fost rău. Acest lucru s-a întâmplat acum douăzeci de ani. Locuiam într-o colibă amărâtă aflată pe malul râului, iar când mi-a fost rău, cumnatul meu m-a dus să mă vadă doctorul Isler.

Când m-a văzut, doctorul m-a întrebat:

„Ce s-a întâmplat?”

„Mi-e rău de la stomac,” i-am răspuns eu.

„Bea un pahar cu lapte cald,” mi-a zis el. Oh, frate, laptele acesta cald m-a făcut să vărs totul din mine.

Dumnezeu a spus: „O, dacă ai fi rece sau în clocot! Una sau cealaltă. Dar nu căldicel, pentru că Mă îmbolnăvești.” Aceasta este ceea ce face această epocă pentru Dumnezeu: Îl îmbolnăvește, Îl face să-I fie rău! Vedeți? „Nu fii căldicel, pentru că aceasta mă face să vomit!”

Răceala Bisericii Anglicane din zilele lui John Wesley, l-a obligat pe acesta să-și țină adunările în altă parte, pentru că acolo era rece și neplăcut, iar răceala din Biserica Metodistă, l-a obligat pe William Booth să devină un predicator fierbinte. Vedeți, Dumnezeu a spus: „Dacă nu te pocăiești, îți voi lua sfeșnicul și-l voi da altcuiva.”

Dacă Biserica Metodistă n-a vrut să primească sfințirea pe care a predicat-o Wesley, William Booth a venit imediat după el și a mers mai departe cu „Armata Salvării.” Așa este. De ce? Pentru că ei s-au organizat, au făcut o organizație din Cuvântul aceluși timp, iar Dumnezeu le-a spus: „Eu urăsc așa ceva!”

Astfel William Booth s-a ridicat și a mers mai departe. Dar ce a făcut Armata Salvării? Același lucru. Ei s-au întors și s-au organizat. După el s-a ridicat Campbell, și ei au existat un timp. Apoi a venit John Smith cu bapțiștii. Apoi nazarinii și după ei pentecostalii. Ce au făcut nazarinii? Au lucrat în același fel și au făcut o denominațiune. Ce a ieșit între timp din această denominațiune? Au ieșit două crenguțe: Biserica lui Dumnezeu, etc. Ce au făcut ei? S-au organizat. Lăsați-i în pace. Apoi au venit pentecostalii cu binecuvântarea ploii târzii. Ce au făcut ei? S-au organizat, iar El i-a lăsat în pace. Așa este.

Când vom ajunge la sfârșit, veți avea ceva puternic, iar aceasta în câteva minute. În ordine.

El vă vrea în clocot sau reci, una sau alta, dar nu fiți căldicei! Nu pretindeți ceva ce nu aveți! Fiți ori în clocot pentru Dumnezeu, ori mergeți înapoi în organizație! Nu fiți căldicei!

Acum este la fel; același lucru se întâmplă acum în aceste biserici. El vrea să fiți în clocot sau reci; nu vă vrea căldicei! În această stare căldicică au ajuns pentecostalii. Din când în când se așază câte unul la pian, apoi bat din câteva tobe, iar când se satură de muzică, cineva se ridică și spune: „Lăudați-L pe Domnul! Aleluia!” Apoi se continuă din nou cu muzica. Oh, așa ceva Îl îmbolnăvește pe Dumnezeu la stomac!

Ei nu mai au o trezire în clocot, dar au o grămadă de lucruri mecanice, pentru că sunt bogați. Odinioară se întâlneau și aveau adunări duhovnicești; aveau un timp minunat în biserică, este adevărat, dar acum totul este firesc, mecanic, și nu mai există căldura Duhului Sfânt.

Priviți ce a spus El aici:

„Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.”
Vedeți?

El a spus: „Aș fi vrut să fii rece sau în clocot, dar pentru că nu ești, trebuie să scap de tine, trebuie să te vărs din gura Mea!”

Ei au mulți bani, clădiri mari, multe lucruri care se petrec în mijlocul lor, dar nu mai au căldura Duhului Sfânt. Vedeți? Au cele mai mari clădiri pe care le-au avut vreodată, dar nu Îl au pe Duhul Sfânt. Înțelegeți? Dar Dumnezeu a trimis chiar aceasta pentru biserică: pe Duhul Sfânt.

Vom continua imediat cu versetul 16.

Ei au tot felul de comitete: „Oh, noi avem un program mare; avem „Societatea de ajutor pentru femeile bătrâne”, jocuri de cărți pentru bărbaiții tineri, jocuri de noroc vineri seara, jocuri de baschet duminică la amiază, Baseball, și așa mai departe. Oh, avem chiar și o societate de socializare a bărbaiților; avem tot felul de lucruri.

Biserica s-a împovărat cu societăți, cluburi, jocuri și altele, dar nu mai are căldura Duhului Sfânt. Vedeți, aveți programe mari, dar nu aveți nimic cu care s-o încălziți. Sunteți în clocot pentru lume, nu pentru Dumnezeu, și din cauza aceasta sunteți căldicei.

Aveți mai mulți membri decât oricând. Astfel, bapțiștii spun: „Noi am crescut cu un

milion într-un an!” Dar ce aveți? O mașinărie mare. Am auzit că în timpul adunărilor fac pauze pentru fumat, apoi intră și continuă adunarea. Vedeți? Biblia condamnă asemenea lucruri și totuși ei continuă să le facă. *„Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu...”*

Chiar și medicii condamnă aceasta și spun: „Țigările sunt pline de cancer!”, apoi merg la radio și spun: „Filtrul unui om gânditor.” Dar cine gândește așa, este greșit. Cum zicea și Billy Graham: „Este o prostie să gândești așa!”

„Filtrul unui om gânditor”. Un om care gândește, nu ar fuma deloc, dar voi luați în considerare alți factori. Astfel, femeilor li se spune că fumatul le menține silueta, și astfel vor putea îmbrăca acele rochii făcute după ultima modă. Oh, reclamele acestea vând țigările! Femeile fumează de trei ori mai mult decât bărbații, pentru că vor să slăbească. Ele nu realizează că tutunul acela este TBC și cancer în formă primară, care pătrunde în ele și le ucide. Din aceasta nu poate ieși nimic bun, doar diavolul! Așa este. Vedeți? Și mai ziceți că acesta este filtrul unui om gânditor? Oh, Doamne!

Voi spuneți: „Frate Branham, nu sunt de acord cu aceasta! Noi avem adunări mari! Privește ce succes mare a avut Billy Graham în țară!” Desigur, un program mare, evangheliști închiriați și coruri plătite.

Da, ei își închiriază evangheliști. „Cât câștig dacă vin și țin adunarea? Dacă nu-mi ies atâtea mii de dolari, nu vin. Cine va conduce cântările? Mergeți și închiriați-l pe cutare, pentru că este un mare solist. Jumătate din audiență vine ca să-l asculte pe el.”

Soliști plătiți! Evangheliști plătiți! S-a ajuns până acolo că salvarea sufletului este o afacere. Dar salvarea sufletelor nu este o afacere a bisericii, ci este puterea Duhului Sfânt în biserică. Mântuirea sufletelor este lucrarea lui Dumnezeu și voi nu o puteți cumpăra cu bani. Nu, domnilor! Nu! Ce aveți voi sunt doar fapte, fapte, fapte, evangheliști plătiți, dirijori plătiți, coruri plătite, totul este plătit. Dumnezeu nu vrea aceasta! Toate acestea sunt faptele voastre, Dumnezeu nu le vrea! El vrea ca Duhul Sfânt să lucreze în voi. Așa este.

În versetul 17 scrie:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Penticostalii din această ultimă epocă a bisericii cred că sunt bogați, și pe dinafară chiar sunt. Da, domnilor, ei sunt bogați. Gândiți-vă cum erau cu câțiva ani în urmă: stăteau undeva la un colț de stradă, umblau dintr-un loc în altul, și o duceau greu. Dar acum au unele din cele mai mari clădiri care există.

Priviți „Adunările lui Dumnezeu”, care mai demult se adunau într-un șopron de lemne, asemănător cu clădirea aceasta, construiesc acum o clădire de șase milioane de dolari și apoi spun că venirea Domnului este aproape! Faptele voastre dovedesc că nu credeți aceasta. Fățărnicie! Construiți clădiri de milioane de dolari și faceți și alte lucruri ca acestea, apoi spuneți: „Isus vine în curând!” Oh, iar bieții misionari săraci de pe câmpul misiunii n-au nici cu ce să se încălțe. Mă refer la misionarii care sunt cu adevărat temători de Dumnezeu și care trăiesc din două porții de orez pe săptămână, ca să ducă Evanghelia la frații lor din junglă. Iar noi construim clădiri de șase milioane de dolari, o biserică cu geamuri mari și colorate. Oh, aveți atât de mulți bani încât faceți asociații de împrumut chiar în biserică. Așa este!

Ei au doctori care trebuie să-i avizeze pe evangheliști și pe misionari ca să poată merge în lucrare. Dacă cineva vrea să meargă pe câmpul misiunii, trebuie să fie examinat mai întâi de un psihiatru ca să-i fie testat IQ-ul, gradul de inteligență. Pentru așa ceva trebuie să fiți testați de Duhul Sfânt, nu de un psiholog!

„Dar noi suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic.” O, cu siguranță, fiindcă aveți mulți bani! Pe dinafară sunteți bogați, aveți clădiri mari cu vitralii, predicatori elocvenți, etc. O, Doamne! Da, sunt chiar talentați, fiindcă pot să vorbească o seară întreagă fără să spună nimic. Vedeți? Vreau să spun că ei spun lucruri pe care nu ar trebui să le spună. Se ridică, fac tot felul de gesturi și vorbesc despre una și alta. Știți voi cum este. Cântăreți plățiți... Așa este. Apoi vine la amvon un predicator bun de gură; dar dacă nu poartă costum cu o cămașă cu guler întors, adunarea se simte rușinată cu el.

Iar femeile acelea care cântă, apar acolo cu părul tăiat și coafat ca și Izabela, iar pe față au destulă vopsea ca să poți vopsi cu ea un hambar. De îndată ce dau acele robe de pe ele, ele poartă pantaloni scurți și îmbrăcăminte bărbătească, deși Biblia spune că *„Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească...căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.”* (Deuteronom 22.5). Merg pe stradă cu nasul pe sus, încât dacă ar ploua, s-ar îneca. Se pretind inteligente, dar sunt niște Izabele mândre, viclene și se

enervează repede! Acesta este motivul pentru care nu mai avem nici o trezire!

Oh, poți avea glasul unui arhanghel, dar Dumnezeu te va trage oricum la răspundere pentru ceea ce faci. Acești Elvis Presley, Ernie Fords și toți ceilalți, au voci frumoase, dar le folosesc pentru diavolul. Nu-i de mirare că Domnul le va cere socoteală pentru aceasta.

De aceea o respect pe oarba Fanny Crosby; ea nu și-a vândut niciodată darul la lume, ci l-a păstrat numai pentru Dumnezeu.

Mulți dintre oamenii aceștia sunt cântăreți talentați, vorbitori talentați, etc., dar în loc să-și folosească darul, talentul, pentru Dumnezeu, lucrează pentru Satan care le-a pervertit gândirea.

Personalitățile de la radio și televiziune s-au vândut lumii în loc să se predea lui Dumnezeu. Unii dintre ei vin la biserică bine îmbrăcați și cântă acolo, apoi se întorc și în seara următoare cântă rock undeva într-un local. Sunt cântăreți cunoscuți și fac parte din anumite biserici, dar cu toate acestea, merg afară, fac filme și cântă rock; sunt regii rockului și pretind că sunt religioși. Este un șiretlic al Satanei!

Unul dintre ei avut destul bun simț: s-a spus că voia să devină predicator, să predice dimineață, apoi să meargă la radio și să cânte rock, dar în cele din urmă a ales să-și tragă un glonț în cap. Eu îl respect pentru ceea ce a făcut... el a avut mai mult bun simț decât porcii aceia în care a intrat Satana și astfel s-au dus și s-au înecat în apă. Unii nu pot nici măcar atât.

Nu-mi place să fiu atât de dur, dar trebuie să fac aceasta ca să pătrundă adânc în inimile voastre. Aceasta este ziua în care trăim. Isus l-a numit pe Irod, „vulpe bătrână”, iar Ioan i-a numit „pui de năpârci.”

Ei au clădiri mari, vitralii, predicatori talentați, cântăreți plătiți, etc. Dar ce au înăuntru? Nimic; ei nu au nimic din Duhul Sfânt. Fățarnici nenorociți, mergeți afară și purtați pantaloni scurți și toate acele lucruri, apoi veniți și cântați în cor!

Iar tu, predicatorule, care mergi la o adunare pentru că îți dă mai mulți bani decât cealaltă! Nenorocitul, tu nici măcar nu ești demn să urci la amvon! Banii!

„Nu pot veni dacă nu-mi dați atâtea mii de dolari. Managerii noștri și toți ceilalți, pot veni numai dacă poți obține banii. Dacă nu cooperează toți cu mine, nu pot veni. Dacă nu colaborează toate bisericile ca să strângă suficienți bani, nu pot

veni.”

Fraților, un om adevărat al lui Dumnezeu va merge să predice sub călăuzirea Duhului Sfânt chiar dacă va trebui să mănânce biscuiți și să bea apă de izvor. Așa face un slujitor adevărat.

Dar predicatorii se leagă de publicitate, de contracte radio și TV, și câte altele numai ca să scoată bani. Vedeți? Dar așa ceva nu este de la Dumnezeu.

El a spus: „Oh, ești bogat și nu duci lipsă de nimic.” Sigur că da, dar îți lipsește exact lucrul de care ai nevoie, și nu știi. Vedeți? „Bogat și nu duc lipsă de nimic.” Ești plătit pentru lucrurile pe care le faci, ești un jucător de cărți. Poate ziceți: „Noi avem adunări mari.” Cu siguranță. „Cele mai mari adunări! Știi, și primarul orașului vine la noi la biserică. Cutare și Cutare vin la biserică noastră. Toate personalitățile vin la noi.” Da, dar dacă la biserică voastră vin oameni săraci și nevoiași, sunt priviți tare ciudat. Nici măcar nu-i vreți acolo. Vă este teamă să nu spună cineva „Amin” în timp ce predicați.

Este ca în cazul femeii despre care am citit odată și care a venit la o biserică. Ea își crescuse copiii într-o biserică de modă veche de la țară, într-o biserică duhovnicească. Într-o zi a venit un tânăr și s-a căsătorit cu fiica ei. El făcea parte dintr-o adunare mare din oraș, care aparținea aceleiași denominațiuni. El i-a spus mamei fetei că este creștin, și astfel s-a căsătorit cu fiica ei și a dus-o în oraș.

Așadar, el a luat-o pe tânără și a dus-o din biserică aceea duhovnicească din munți, la biserică aceea mare și frumoasă din oraș. Dar acolo la țară ei aveau Duhul Sfânt, pe când la oraș nu aveau nimic.

Într-o zi, mama fetei s-a hotărât să-și viziteze fiica, iar ei s-au întrebat imediat ce vor face cu bătrâna. Când a venit, ea arăta ca o femeie din cărțile de povești: rochia ei era închisă până la gât și avea mâneci lungi, părul pieptănat frumos pe spate, fața curată. Când a intrat, a spus: „Aleluia! Cum vă merge, dragii mei?” apoi le-a zis: „Mâine este duminică. Mergeți la biserică, nu-i așa?”

Soțul fetei i-a zis soției: „Ce vom face cu ea? Nu o putem lua cu noi așa! Nu știu ce să fac.” Apoi s-a întors spre bătrână și i-a zis: „Mamă, vreau să-ți spun că noi...” Voia s-o convingă să rămână acasă, dar ea i-a răspuns:

„Oh, dragul meu, eu nu pot sta deoparte. Cu siguranță trebuie să fie pe aici o

biserică. Am văzut o biserică chiar aici la colț. Voi merge acolo.”

Atunci el a zis: „Atunci va trebui să mergem.”

Când au ajuns acolo, ei au lăsat-o pe ea să intre prima. Vedeți? Le era rușine cu ea. Ea a trecut strada cu rochia ei lungă, iar sub braț avea Biblia. Fraților, poate că numele ei nu era pe lista celor mari, dar cred că avea numele scris în Cartea Vieții Mielului. Aceasta contează.

Când a pășit în biserică, s-a așezat pe un scaun în spate, a deschis Biblia și a început să citească. Toți se uitau la ea ca la ceva de modă veche, care venea din trecut și a aterizat în mijlocul lor.

O, vai! Ei aveau haine scumpe, știți voi, tipic pentru Laodicea, rochii frumoase și așa mai departe. Toți priveau în spate la această bătrânică ce stătea acolo cu un zâmbet larg și citea Biblia. Da.

Apoi a venit păstorul. După ce au terminat cu toate celelalte lucruri, păstorului i-au mai rămas vreo cincisprezece minute pentru predică. Astfel, el s-a ridicat și a spus: „Domnul este bun...”

„Lăudat să fie Domnul! Așa este! Aleluia!” a spus bătrâna. Toți și-au întins gâturile ca găștele, și au privit în toate părțile ca să vadă cine a vorbit.

După un timp, păstorul a început din nou și a spus: „Creștinii din fiecare epocă ar trebui să fie viteji și buni creștini.”

„Slavă Domnului, așa este,” a întărit femeia.

Din nou au privit cu toții în jur, iar păstorul a zis: „Hmmm!” și s-a uitat spre diaconi. Ei au înțeles ce voia păstorul, așa că s-au dus în spate, au luat-o pe femeia aceasta bătrână de braț și au dus-o afară spunând: „Îl întrerupi pe păstor!”

Voi sunteți morți și nu știți aceasta. La ce vă ajută vitraliile voastre? La ce vă ajută scaunele voastre tapițate și adunarea voastră mare? Mergeți drept în iad, pentru că dacă nu aveți Duhul lui Dumnezeu, sunteți pierduți. Dacă nu sunteți născuți din nou, nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Așa ceva este amar. Este ca în copilărie când trebuia să înghit uleiul de ricin. Atunci îi ziceam mamei: „Mamă, nu pot să-l suport!”, dar ea îmi răspundea: „Dacă

nu-ți face rău, nu poate să-ți facă nici bine.” Cam așa este și cu lucrurile acestea.

Dacă vrei să le vorbești în adunările lor mari... Dacă mergi la biserica lor și-i întrebi:

Sunteți pentecostali?” Ei îți răspund:

„O, da! Cu siguranță că suntem.”

„Credeți în nașterea din nou?”

„Da.”

„Vreau să vă arăt ceva....”

„Oh, privește clădirea aceasta! Știi cât costă? Un sfert de milion de dolari, doar ca s-o ridicăm. Știi, mai înainte nu am avut asemenea clădiri, ci ne adunam la colțurile străzilor.” Da, da, și dacă te uiți ce lucruri scumpe și-au adunat acum... „Oh,” spun ei, „noi avem aceste lucruri mari!” Dar nu-i mai doare inima pentru sufletele pierdute, și tot timpul vor să vă arate clădirile pe care le au. Ei spun: „Să vezi ce mulți vin la școala duminicală!”, dar la ce le ajută dacă nu au Duhul Sfânt? „Bogați, cu multe bogății și nu au nevoie de nimic!”

Dar ce le spune El? „*Tu zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*” Asta este.

Ei spun: „Știi ceva? Biserica pe care obișnuiam s-o folosim este acum în spate, iar aceasta de aici este cea mare!” Pe ei nu-i mai interesează sufletele pierdute, fiindcă acum se îngrijorează pentru alte lucruri. Au Asociația femeilor pentru ajutorare, și tot felul de alte lucruri de felul acesta, dar nu-i mai interesează sufletele pierdute. O, în ce hal a ajuns biserica! Așa este. Ei poartă o povară greșită, se îngrijorează cum să se îmbogățească, nu pentru sufletele pierdute. Nu-i de mirare că Scriptura spune: „*Ei nu știu că sunt nenorociți, săraci, orbi.*”

Ei cred că pot converti lumea cu bani. „Oh,” zic ei, „dacă am avea un program mai bun și am putea câștiga mai mulți bani, cred că am putea converti lumea. Frate Branham, dacă am putea aduce în biserică câțiva oameni bogați și i-am putea face să scoată bani din buzunarele lor, cred că am putea înființa o societate care ar putea merge în jurul lumii pentru a-i converti pe oameni. Am putea merge cu avionul în Africa și să răspândim peste tot broșuri. Totul este să facem rost de

bani.”

Fraților, lumea nu poate fi convertită cu bani; lumea va fi convertită prin Duhul Sfânt, prin predicarea crucii sub puterea Duhului Sfânt. Numai așa se poate converti lumea. Programul lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, nu banii. Acesta este singurul Său program, fie că este vorba de Laodicea sau de altă epocă. Da, domnilor.

Ei au nevoie de Duhul Sfânt, dar spun: „Noi avem aur!” Da, aveți aur, dar nu cel care trebuie. Ei posedă mult aur, dar nu aurul adevărat, de aceea le-a zis Isus: „Știu că ești bogat, că ai aur și n-ai nevoie de nimic. Dar *Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc.*” Aurul oferit de El este un altfel de aur, este un aur încercat prin cuptorul încins, care a trecut prin focul morții, pe la Calvar.

Aurul pe care-l au ei va putrezi, se poate oxida, dar aurul dat de El este veșnic. Dacă doriți, notați-vă Iacov 5.1-4 și veți înțelege:

„Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi.

Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt roase de molii.

Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă!

Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor.”

Vedeți, acesta este aurul care poate putrezi. Dar aurul pe care-L dă Isus este Duhul Sfânt, Untdelemnul auriu al Duhului turnat în inimile voastre. „...*te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești.*”

Cuvântul spune că ei erau și orbi. Este rău să nu vezi. Creștinii aceștia nu erau atât de orbi pe cât erau de „miopi.” Singurul lucru pe care îl puteau vedea erau clădirile lor mari, adunările lor mari, corurile lor în haine lungi și alte lucruri de felul acesta. Erau atât de miopi încât nu puteau vedea dincolo de nasul lor. Tot ce puteau vedea era: „Știi ceva? Eu fac parte din biserică cutare.” Da, ei vedeau doar denomițiaunea lor cea mare cu mulți membri, școala lor duminicală și clădirile lor arătoase.

Dar Isus a spus: „Ei au nevoie de Duhul Sfânt.” Da, ei aveau nevoie de Duhul Sfânt! Domnul le-a spus: „Ochii voștri sunt atât de bolnavi, sunteți atât de miopi încât vedeți doar clădirea și adunarea voastră mare. Primarul și toate personalitățile vin la voi, dar pe Mine M-ați uitat. Dacă sunteți așa de orbi, și aveți ochii atât de infectați, o să vă vând niște alifie pentru ochi.”

Nu-i ciudat că doctorii aceia în divinitate nu aveau așa ceva? Ei aveau mult parfum, multă teologie, dar aveau nevoie de alifie pentru ochi, de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ca să-și maseze ochii, astfel încât să privească după venirea Domnului, să privească la Biblie, la Cuvânt. Ei știu cum să spună: „Aamin!” Au parfumul, au toate cremele, multă teologie, dar au nevoie de alifie pentru ochi. Da, așa le spune Domnul: „Voi aveți nevoie de doctorie pentru ochi, ca să vă ungeți ochii și să vedeți.”

Cred că v-am spus deja ce pățeam când eram mic, dar acum mi-a venit din nou în minte. Eu am crescut în munții din Kentucky și locuiam într-o casă veche acoperită cu șindrilă. Sus aveam o încăpere mică cu o saltea din paie, iar deasupra ei aveam o față de pernă din pene. Nu știu dacă voi știți ce este aceasta sau ce este un pat din paie, dar noi am fost foarte săraci.

Mama și tata aveau patul jos, iar noi ne urcam sus pe o scară, iar mama întindea peste noi o foaie de cort... Știți, printre șindrilele acelea vechi puteam să numărăm stelele și vedeam lumina lunii; așa găuri mari erau în acoperiș.

Dacă ploua sau ninge, ne ascundeam sub foaia aceea de cort ca să nu ne ude. Uneori se făcea curent, iar atunci ne răceam și ochii ni se umpleau de urdori. Dimineața, mama ne chema jos, dar eu îi spuneam: „Mamă, nu pot veni pentru că mi s-au lipit pleoapele.” Răceam la ochi și nu mai puteam să-i deschidem, știți voi. Noi copiii, încercam să-i deschidem, dar nu puteam.

Bunicul meu pune capcane pentru ratori, iar grăsimea de raton era medicamentul pe care-l foloseam pentru orice. Cu ea ne lustruam și ghetetele. Dacă ne durea gâtul, mama o amesteca cu terebentină și trebuia s-o înghițim, iar dacă aveam ochii umflați și lipiți, mama lua acest „medicament” alifie, îl încălzea încât era chiar fierbinte, și ne ungea până când reușeam să deschidem ochii.

Vă spun ceva! Noi am avut un curent groaznic care a trecut prin toată țara, un curent rece care i-a îmbolnăvit pe toți, așa că spuneau: „Zilele minunilor au trecut. Nu există Duhul Sfânt și vorbirea în limbi! Nu există botez în Numele Domnului

Isus.” Au venit tot felul de curenți care au închis ochii multora din pricina acestor răceli spirituale, de aceea va fi nevoie de mai mult decât grăsimea de raton pentru a-i deschide din nou. Este nevoie de un botez proaspăt al Duhului Sfânt, ca să vă maseze ochii și să vă facă să vedeți; să ia miopia de la voi, astfel încât să puteți vedea că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Așa este. Oh! *„Eu te sfătuiesc să cumperi de la Mine alifie pentru ochi, și să-ți ungi ochii.”* Doctorii în teologie au toată teologia, parfumurile lor și celelalte lucruri, dar este nevoie de mai mult decât atât. Avem nevoie de Duhul Sfânt care să ne dăruiască o viziune spirituală ca să vedem la lucru puterile cerești. Este nevoie de alifia Duhului Sfânt. Noi știm că alifia este de fapt un untdelemn în stare solidă, iar Duhul Sfânt este Untdelemnul lui Dumnezeu.

Teologii au parfumul lor: „Frate drag, ești în ordine. Totul este bine, nu este nici o neregulă. Noi avem cea mai mare biserică din oraș.” Dar parfumul acesta nu are nici o valoare. Nu, domnilor! Te va face miop, iar atunci vei spune: „Da, avem cea mai mare biserică.” Ce se va întâmpla însă la judecata viitoare, când Dumnezeu vă va trage la răspundere pe voi, membrii bisericii Laodicea? Eu nu vorbesc doar pentru cei de aici, pentru că benzile vor merge în toată lumea, și vor ajunge la milioane de oameni din timpul acesta. Înțelegeți?

Așa sunt cei din Laodicea: căldicei, căzuți în păcat, miopi și catâri. Catârul este un hibrid lipsit de curaj. Dacă vorbești cu el, își va ciuli urechile mari și va spune: „Hau, hau, hau!” Nu are nimic atrăgător și este o încrucișare între cal și măgar. Aceasta este problema acestui timp: dacă unești un nicolait cu un laodicean, obții un alt catâr. Așa este. Ei nu știu nimic. Astfel, dacă le vorbești despre vindecarea divină sau despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, ei spun: „Hau, hau! Păstorul meu nu învață așa ceva. Noi suntem prezbiterieni și nu credem așa ceva!” Niște ignoranți! Așa i-ai putea numi: ignoranți!

Mie nu-mi plac catârul, dar îmi place un cal de rasă curată, bun și blând. Pe un cal îl poți învăța să se plece... ați văzut caii de la circ? Înțeleg aproape ca și un om. El știe ceva. Calul își cunoaște genealogia, dar catârul nu-și cunoaște părinții și nu se poate reproduce. Aceasta este problema și cu aceste denominațiuni vechi, reci și formale: ele nu se vor mai ridica niciodată. De îndată ce o biserică se transformă într-un cult, moare și nu se mai poate ridica. Ce este aceasta? Un hibrid.

Martin Luther a fost în ordine, dar ce s-a întâmplat când s-au organizat? Metodistii au fost în ordine, dar ce s-a întâmplat când s-au organizat? Mișcarea pentecostală a

fost în ordine, dar ce ați făcut când v-ați organizat? Ați hibridat totul, v-ați dus înapoi la biserica catolică nicolaită. Da, exact aceasta ați făcut! Ați preluat botezul lor, practicile lor și căile lor, iar Biblia spune că sunteți fiicele curvei; sunteți și voi niște curve ca mama voastră. Așa este.

Un cal de rasă este blând. Oh, el este bun! Își pune capul pe umărul tău, este iubitor și prietenos. El știe cine este tatăl lui, bunicul lui și străbunicul lui; i se poate verifica originea pentru că este de viță nobilă.

Mie-mi place să văd un creștin autentic, care știe de unde vine și încotro merge. Nu pe unul care se răzgândește tot timpul, așa că săptămâna trecută a fost metodist, săptămâna aceasta este baptist, iar săptămâna viitoare este pentecostal, după care săptămâna viitoare merge la „Sfinții Pelerini,” etc. Un astfel de om nu știe cine este tatăl sau mama lui, dar lăsați-mă să vă spun ceva: dacă cineva este născut din Duhul lui Dumnezeu, vă poate arăta originea sa până în ziua de Rusalii. El știe de unde vine: de la Rusalii. Amin! Eu vreau să fiu rusalistic din cap până-n picioare. Prin aceasta nu spun că vreau să fiu denominațional, ci mă refer la puterea Hristosului înviat, mă refer la adevărata binecuvântare de la Rusalii.

Alifie pentru ochi, ca să putem privi înapoi și să vedem de unde a venit. Voi priviți numai la ceea ce este biserica astăzi, dar priviți înapoi spre începutul ei, apoi continuați să vă apropiați de Dumnezeu, pentru că în felul acesta vă veți îndepărta de ceea ce avem astăzi. Da, domnilor.

Eu am mai observat ceva: „Ei sunt goi și nu știu aceasta.” Un astfel de om este într-o stare mizerabilă. Dacă este ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, și știe aceasta, nu va sta nepăsător, ci va face ceva. Dar dacă este în starea aceasta, și nu știe aceasta, înseamnă că și-a pierdut mintea. Corect? Știu că acestea sunt cuvinte tari, dar este adevărul. Un astfel de om nu mai este întreg la minte, este pierdut și nu mai poate face nimic.

Dacă ați vedea pe cineva venind în josul străzii, un om ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, și i-ați spune: „Frate, ești gol,” iar el ar răspunde: „Oh, chiar sunt gol? Oh, frate, ajută-mă să intru undeva ca să mă îmbrac.” Ar fi minunat.

Dar dacă mergeți la ei și-i întrebați: „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”

„Dar cine ești tu, un sfânt fanatic? Ia spune, ce vrei să zici cu aceasta? Nu-mi vorbi mie așa! Eu sunt prezbitarian; eu sunt baptist; eu sunt metodist; eu sunt acolo sau

dincolo.”

Ei sunt goi și nu știu aceasta. Nu eu spun aceasta, ci Biblia spune că epoca aceasta este goală și nu știe. Și o sfătuiește: *„Vino și cumpără de la Mine haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale.”* Hainele albe sunt pentru sfinți; ele reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.

Goi? Da, cu siguranță! Dar voi spuneți: „Frate Branham, aceasta nu se potrivește bisericii noastre, deoarece noi suntem cei mai bine îmbrăcați din oraș.” Nu mă îndoiesc de aceasta; aveți îmbrăcăminte după ultima modă, cele mai bune materiale, cele mai recente ținute purtate de starurile de la Hollywood, sunteți atât de sexy încât atrageți atenția fiecărui bărbat de pe stradă. Cu siguranță.

O doamnă mi-a spus: „Ce vrei să spui, frate Branham? Noi cumpărăm aceste haine din magazine; nu se poate găsi altceva.”

„Este adevărat,” am răspuns eu, „dar încă se mai vând stofe și se fabrică mașini de cusut. Deci, nu ai nici o scuză.”

Biblia spune: *„Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”* (Matei 5.28). Este adevărat? Atunci cine este de vină dacă o femeie se îmbracă sexy și apare astfel în fața unui bărbat? Femeia este vinovată; ea a provocat acest lucru. Așa este.

Poți fi curată ca un crin față de soțul tău. Poate ești o fată tânără și nu ai făcut nimic rău în viața ta; poate ești fecioară când te căsătorești, dar dacă te îmbraci așa și îi provoci pe bărbați să te privească, ei preacurvesc cu tine în inima lor, dar vinovată ești tu. Poate porți hainele cele mai bine croite din oraș, dar nu se cade ca o sfântă a lui Dumnezeu să se îmbrace așa.

Ei spun: „Oh, nu! Biserica noastră...” Sunteți voi îmbrăcate corect? Ele spun că sunt. „Oh, în comunitatea noastră toți sunt bine îmbrăcați. Noi suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic. Păstorul nostru vine îmbrăcat în sutană, iar corul are robe...” iar diavolul s-a strecurat sub ele. Așa este. Mai bine nu mai spun nimic!

Oh, toate aceste lucruri mari! Coruri în robe, pe care trebuie să le plătești ca să cânte. Predicatorului trebuie să-i dați o anumită sumă de bani, altfel pleacă la alții care-l plătesc mai bine. El va aduna comitetul comunității și le va spune: „Fraților, voi ați fost așa drăguți cu mine; m-ați plătit cu atâta pe săptămână, dar ceilalți îmi

oferă mai mult. Penticostalii (sau indiferent cine) mi-au promis că-mi oferă mai mult.”

Ce le mai rămâne de făcut sărmanilor credincioși? Ce șansă mai au ei? Ce șansă are o adunare săracă și umplută cu Duhul Sfânt? Ei nu pot să-și permită așa ceva. Atunci Dumnezeu ridică pe cineva (Amin), îl apucă pe cineva, îl umple cu Duhul Sfânt și îl pune supraveghetor peste voi. El a spus: „*Eu te sfătuiesc să cumperi haine albe de la Mine.*” Și tot Biblia spune: „...și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)” (Apocalipsa 19.8).

Să citim acum Apocalipsa 3.20 și apoi vom încheia. Stați liniștiți și ascultați:

***„Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*”**

Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”

Aceasta este una din cele mai remarcabile afirmații pe care le-am văzut în Noul Testament. Aș vrea să observați: „*Eu stau la ușă și bat.*” În general, versetul acesta este îndreptat spre păcătoși. Este adevărat? Noi le spunem păcătoșilor: „Isus stă la ușa ta și bate!” Dar aici El bate la ușa bisericii, pentru că odată a umblat cu ei, dar L-au scos afară prin organizația lor, prin comportamentul lor lumesc și prin răceala lor. El este scos afară din biserică.

Amintiți-vă că la începutul epocilor Bisericii, El a umblat prin mijlocul celor șapte sfeșnice. Este adevărat? Iar aici la sfârșit, în afara cărei biserici, Îl găsim? În afara bisericii Laodicea. Ei L-au dat afară! El stă afară și încearcă să intre înăuntru. Ce tablou trist! Mântuitorul lumii stă în afara bisericii pe care a răscumpărat-o cu sângele Său. Să le fie rușine!

„*Eu stau la ușă și bat.*” După ce a fost scos afară, El încearcă să vină înapoi și bate la ușă. Acesta este cel mai dureros tablou din Noul Testament. Cred că nimic nu poate fi mai trist decât să-L vezi pe Mântuitorul lumii scos afară din propria Sa Biserică, din Laodicea. După ce le-a spus tot ce au făcut, le-a vorbit despre bogăția

lor, despre starea lor căldicică și despre celelalte lucruri, El n-a mai trebuit să-i verse din gura Lui, pentru că L-au vărsat ei pe El. Totuși, El stă în continuare la ușă și încearcă să intre. De ce? Ca să le dea Viața veșnică. El a încercat să salveze chiar și sufletele celor care L-au ucis pe Golgota. Este cel mai trist tablou pe care l-am văzut în viața mea, sau la care m-aș fi putut gândi vreodată.

Dat afară! De unde a fost dat afară? Ascultați prieteni! dacă lucrul acesta nu este izbitor... Închipuiți-vă! Încercați să vă faceți o imagine despre aceasta, lăsați-o să pătrundă în inimile voastre: Când a fost aici pe pământ, Mântuitorul nostru a fost respins de propriul Său popor. A fost respins și dat afară. Lumea L-a respins și L-a răstignit, iar acum este respins și dat afară de propria Sa Biserică; nu mai este dorit nicăieri, nu mai au nevoie de El. Ei au o denotațiune și nu mai au nevoie de El. Au un papă, de ce ar mai avea nevoie de El? Eu un arhiepiscop, un supraveghetor general, așa că nu mai au nevoie de Duhul Sfânt. Nu mai au nevoie de El; nu mai au nevoie de Hristos, de Duhul Sfânt.

Eu nu cred că L-au scos afară cu bună știință, pentru că nu și-au dat seama de lipsa Lui. Ei nu l-au observat absența, pentru că încă mai cântau despre El; predicatorul încă mai vorbea despre El, așa că nu au observat absența Lui. Dar purtarea lor luminează și organizația lor care spune: „Zilele minunilor au trecut,” L-au făcut să plece de la ei.

Să vă spun ceva. Fiecare trezire care a venit vreodată prin aceste biserici, a avut loc în afara organizațiilor. Și de fiecare dată când a început o trezire, acolo au fost prezente semne și minuni, vorbiri în limbi, vindecări, etc. Dar de fiecare dată, imediat după moartea întemeietorului, ei s-au organizat, au făcut din acea trezire o organizație și au murit imediat, iar Dumnezeu S-a dus mai departe fără ei. Așa este.

Aici, în ultima epocă a Bisericii, Dumnezeu cel Atotputernic stă afară și bate la ușă. Mi se rupe inima când mă gândesc la aceasta. Domnul meu stă afară, în fața ușii propriei Sale Biserici, după ce a fost scos afară prin felul lor lumesc, prin răceala și indiferența lor. El stă la ușă, bate și încearcă să intre înăuntru. Când m-am gândit la lucrul acesta, m-am aplecat peste masă și am început să plâng.

M-am gândit de multe ori la Isus, când a fost în casa aceluia fariseu și nimeni nu L-a luat în seamă, atunci când stătea acolo cu picioarele murdare. Ei nu L-au întâmpinat la ușă, nu l-au spălat picioarele și nu L-au uns, nu L-au curățat de

mizeria luată de prin piețele și locurile prin care umblase. Haina Lui atingea pământul și a adus înăuntru mirosul străzii pe care umblau cai și alte animale.

Ei aveau obiceiul ca întotdeauna să spele picioarele celor care intrau în casă, iar băiatul care spăla picioarele se afla la intrare. Cum intra cineva, i se spălau picioarele, și primea o pereche de sandale. Apoi i se ungea capul cu untdelemn pentru a mirosi frumos și pentru arsurile provocate de soare; părul îi era pieptănat și apoi intra înăuntru.

Pat, te rog să vii puțin aici, pentru că vreau să vă arăt cum era procedura primirii oaspeților. Mai întâi, gazda își îmbrățișa oaspetele. Prin aceasta îi arăta invitatului că este binevenit.

Dar când Isus a venit ca invitat, s-a întâmplat ca la serbările noastre religioase: El a fost neglijat. Ei erau atât de ocupați cu afacerile lor, fiindcă acolo erau episcopi și alți demnitari. A fost invitat și Isus, dar nu l-a spălat nimeni picioarele. El s-a așezat într-un colț, iar ei nici nu au știut că era acolo, cu picioarele Lui urât mirositoare și pline de praf.

Apoi a venit acolo acea prostituată sărmană. Ea a privit în jur și l-a văzut pe Isus stând într-un colț cu picioarele murdare. O, aceasta i-a frânt inima. Privindu-l se gândea: „Acesta este Omul care a iertat păcatele acelei femei; este Omul despre care am auzit că i-a vindecat pe mulți. De ce nu-l acordă nimeni nici o atenție?”

Toți l-au neglijat din cauză că episcopii și toți ceilalți oameni importanți îl dăduseră afară. Ei l-au invitat să vină acolo, dar nu l-au dat nici o importanță.

Așa procedăm și noi. Îl invităm să vină în adunarea noastră, iar când vine, ne este rușine cu El. „Oh, zic ei, „mi-ar fi rușine să mă ridic și să spun: „Slăvit să fie Domnul!” Nu pot s-o fac pentru că acolo stă familia Jones și ar spune că sunt și eu un holly-roller.” Fățarnicule! Așa este. „Mi-e frică să vorbesc în limbi pentru că ei vor spune că fac parte din „mișcarea limbilor.” Și voi sunteți niște nenorociți mizerabili!

Da, sunteți nenorociți, săraci orbi și goi, și nu o știți.

Isus stătea acolo cu picioarele nespălate, iar curva aceea de pe stradă a observat aceasta. Să vorbim puțin despre ea.

O văd cum merge la prăvălie; lacrimile îi curg pe obraji, iar la un moment dat

spune: „Nu pot să fac aceasta. Dacă cumpăr acest parfum, El va ști de unde am banii; știe cum i-am obținut, dar este singurul lucru pe care-l am.”

Dar vedeți, aceasta este tot ce vrea El. Înțelegeți? Lui nu-i pasă ce ați făcut! Veniți doar la El și spuneți-I: „Nu am ce să-Ți aduc.”

Așadar, ea a cumpărat niște mir frumos mirositor și l-a dus la El, gândindu-se: „Oh, dacă aș putea să-L văd...” Apoi s-a strecurat pe lângă ușă, fără s-o vadă cineva, și a intrat.

Ei nu l-au spus „bine ai venit,” lui Isus, dar femeia a ajuns la El, a luat vasul de alabastru, l-a spart, apoi i-a uns picioarele cu mirul acela frumos mirositor și a început să l le spele. În timp ce făcea aceasta, plângea și se gândea: „El trebuie să fie Acela despre care am citit întotdeauna în Scriptură. Știu că El mă cunoaște.” Ce apă minunată pentru spălarea picioarelor Lui: lacrimile pocăinței acelei femei. Și pentru că nu avea o cârpă cu care să-l ștergă picioarele, femeia și-a desfăcut părul și a început să le ștergă cu el. Lacrimile îi curgeau pe obraji, așa că-l spăla picioarele cu lacrimile ei și le ștergea cu părul ei; și tot timpul l le săruta.

Isus avea picioarele murdare, dar nimeni nu-l acorda nici o atenție, iar astăzi l se dau nume înjositoare ca „sfânt fanatic,” sau ceva de felul acesta, și nimeni nu ia atitudine pentru El.

„Voi purta crucea aceasta

Până voi fi eliberat de moarte.

Voi merge pe cale cu cei disprețuiți ai Domnului,

Voi sta înăuntru cu Isus.

O, Doamne, ia-mă și pe mine (la-mă și pe mine, Doamne, indiferent ce mă va costa).

Ca și Iacov și eu am ca pernă o piatră

Ce mai contează pe lângă ce a făcut El pentru mine?

Sărmana prostituată stătea acolo și plângea. Și iată-l pe Simon, fariseul care-l invitase pe Isus, privind spre Isus și gândindu-se: „Hmm, hmm, hmm! Dacă El ar fi într-adevăr un proroc, ar ști ce fel de femeie este aceasta!” Fățarnicul!

Isus nu Și-a mișcat deloc picioarele în timp ce le spăla femeia, ci a stat liniștit și a privit-o. Oh, îmi place aceasta! Nu lucrurile mari pe care le facem, sunt importante, ci cele mici pe care le lăsăm adesea deoparte. El stătea și o privea. Nimeni nu-l acorda nici o atenție, dar în cele din urmă plânsul ei și spălarea picioarelor Lui a atras atenția celorlalți. Isus o privea fără să spună nici un cuvânt.

Bătrânul Simon își zicea: „Dacă El ar fi un proroc, ar ști ce fel de femeie este aceasta. Vedeți, noi suntem biserica mare de aici, și știm că El nu este Proroc, pentru că dacă ar fi, ar fi trebuit să știe ce fel de femeie este aceasta.”

Eu cred că El S-a simțit puțin înviorat după ce lacrimile căinței care au curs pe fața ei l-au spălat picioarele. O, Doamne, cât de mult mi-ar fi plăcut să fiu și eu acolo! Le-aș fi spălat din nou. Da, domnilor.

Frate, femeile de astăzi ar avea probleme dacă ar fi nevoie să-l șteargă picioarele cu părul. Ar trebui să stea în cap ca să facă aceasta, pentru că și-au tăiat părul. Da, domnilor, părul lor este tăiat.

Isus a stat acolo cu picioarele murdare și nimeni nu l-a luat în seamă, dar femeia aceea l le-a spălat cu lacrimile ei. Când a terminat, El a privit-o ca și când i-ar fi spus: „Totul este bine!”

Apoi, a privit în jur și a zis: „Aș vrea să-ți spun ceva, Simone. M-ai invitat aici și nu M-ai întâmpinat la ușă; nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele, nu Mi-ai uns capul când am intrat și nu M-ai sărutat de „bun venit.” Dar femeia aceasta sărmană, o femeie de pe stradă, care nu avea apă ca să-Mi spele picioarele, Mi le-a spălat cu lacrimile ei. Ea nu a avut cu ce să-Mi șteargă picioarele, dar Mi le-a șters cu părul ei, și n-a încetat să Mi le sărute. De aceea, vreau să-ți spun ceva: păcatele ei care erau multe, au fost iertate.” Vedeți? Dar despre păcatele lui nu a spus nimic, nu a spus că sunt iertate.

Astăzi, Isus stă la ușa organizațiilor pentecostale, baptiste, metodiste, etc, și încearcă să intre înăuntru cu Rusaliile, dar oamenii trec nepăsători pe lângă El. Felul vostru lumesc și alte lucruri, L-au scos afară din biserică, de aceea, stă afară plângând și încearcă să intre din nou în biserică. O, este cel mai trist lucru pe care l-am văzut în viața mea! Ei nu au nevoie de El, dar Isus stă la ușă și bate, încercând să intre.

Ei l-au aruncat afară, dar continuă să cânte despre El, să predice despre El și nu-l

simt lipsa. Așa este. Ei merg mai departe așa. De ce? Pentru că sunt miopi. Privesc la clădirile lor mari, fiindcă sunt bogați. Privesc la marea organizație din care fac parte și încearcă să le întărească aducând mai mulți membri, fără să-l simtă lipsa. Nu, nu. Ei nu simt lipsa vorbirii în limbi; nu simt lipsa mesajelor puternice venite de la Dumnezeu, care străpung și taie inimile împrejur, și care zdrobesc lucrurile lumii și le scoate afară, așa cum este scoasă pleava din grâu.

Dacă le predici așa ceva în bisericile lor, te dau afară, dar acesta este felul de predicare al Duhului Sfânt. Isus le-a zis: „Sunteți o generație de vipere! Șerpi din iarbă!”, iar Ioan Botezătorul a procedat la fel. El și toți ceilalți bărbați unși au dat de pământ cu lucrurile lor ascunse. Așa este.

Dar ei nu au simțit lipsa Lui, pentru că nu au avut-o. Înțelegeți? Au avut doar ceva plăcut, o bătaie prietenoasă pe umăr și invitația: „Alătură-te bisericii noastre; scrie-ți numele în registrul nostru și vei deveni un membru al nostru. Retrage-te de la biserica cealaltă și te vom primi la noi. Cât va fi contribuția ta pe an?” Vedeți, aceasta este: sunt bogați și nu duc lipsă de nimic. Oh! Dar aveți nevoie de lucrul cel mai important, și pe acesta nu-l aveți, dar Isus stă afară și încearcă să intre înăuntru cu Rusaliile.

Ce credeți că s-ar întâmpla în seara aceasta în biserica metodistă, dacă Duhul Sfânt s-ar coborî peste biserică, iar ei ar începe să strige, să tresalte, să vorbească în limbi și să se comporte ca niște oameni beți? Confederația i-ar da imediat afară. Voi știți că așa este. Ce s-ar întâmpla într-o biserică baptistă, dacă lucrul acesta s-ar manifesta printre ei? Același lucru. În cea penticostală? Ar păți la fel. Da, cu siguranță. Ei nu vor să aibă de-a face cu așa ceva, ci ar spune: „Ne-au stricat covoarele cele noi!” Ce grup de oameni nenorociți! Așa este.

El a fost cândva cu ei și a umblat prin mijlocul celor șapte sfeșnice, dar iată răspunsul: denominațiunile și lucrurile lumii, episcopii și cardinalii lor L-au dat afară și nu l-au simțit lipsa deloc.

Ce vom face noi ca să-L aducem înapoi? Dacă acum El este la ușa bisericii penticostale, ce trebuie să facem ca să-L aducem înapoi? Am avea nevoie de un vot unanim al oamenilor, pentru a-L aduce înăuntru? Alegerea unui nou papă sau al unui cardinal nou, L-ar aduce înapoi? Sau poate ar trebui să ridicăm o nouă denominațiune? Aceasta nu va merge niciodată, nu va da nici un rezultat. O denominațiune nouă, nu-L va aduce înapoi, iar un cardinal nou, un păstor sau un

evangelist nici atât. Nu poate fi făcut nimic, decât să acționați voi înșivă. Cum îl aducem înăuntru? În nici un caz printr-un vot. Nu, domnilor. Nu vom vota pentru întoarcerea Lui, pentru că aceasta nu-L va aduce înapoi. Atunci ce trebuie să facem? Iată soluția: „*Dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa...*” Acum noi știm ce este ușa: „*Dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa...*”

El nu spune: „Dacă o comunitate sau o organizație...” Nu, domnilor. El nu mai are nimic a face cu ei, pentru că sunt morți și pierduți. El urăște sistemul lor, l-a urât întotdeauna. El a spus că urăște acest lucru și-l urăște și în seara aceasta.

„*Dar dacă cineva, fie el metodist, baptist, prezbiterian, catolic, sau orice ar fi el, aude glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*” Acesta este mesajul pentru Biserica pentecostală. Dar nu este vorba de a încerca să trezim din nou organizația pentecostală, ci de a trezi în inima fiecărui om în parte binecuvântarea de la Rusalii. Aceasta este singura cale, iar atunci: „*...voi cina cu el și el cu Mine.*”

Deci ce ne învață Mesajul adresat Bisericii? Că ei nu au avut nici un progres duhovnicesc. Nu! Dimpotrivă, tot timpul a fost un regres, un declin. Mesagerii Bisericii și mesajele adresate fiecărei epoci, au condamnat denomițiile. Cu toate acestea, Biserica a fost într-un declin constant și nu a vrut să asculte mesajul. Mesajul către Biserici nu a luat în seamă denomițiile, deoarece aceasta a născut așa-ziii creștini hibridi, care nu știau nimic despre Dumnezeu sau despre Duhul Sfânt. Acest lucru este atât de adevărat, pe cât este de adevărat că eu stau pe această platformă. În ce-i privește pe membrii lor căldicei, aceștia vor fi vărsați din gura Lui.

Apostolul Pavel a menționat faptul că neamurile sunt o ramură altoită. Aș dori să deschidem Bibliile la Romani capitolul 11 și să citim de la versetul 15 la versetul 27. Vă voi citi versetele acestea, acum, chiar înainte de încheiere. Apostolul Pavel le-a scris aceasta romanilor, neamurilor, și a spus: „*Dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile originale, ci le-a tăiat din pricina necredinței...*” Corect? De ce au fost tăiați ei? Pentru că au respins Rusaliile. Este adevărat? În ziua de Rusalii au răs și au făcut hulă împotriva Duhului Sfânt. Când a fost Isus pe pământ, ei l-au numit Beelzebul, au spus că are drac, că este un ghicitor, un vrăjitor, etc. Atunci, El le-a zis: „Eu vă iert pentru aceasta, dar dacă va veni Duhul Sfânt și veți vorbi împotriva Lui, acest lucru nu vi se va ierta niciodată.”

Amintiți-vă că atunci când Isus Și-a trimis ucenicii, nu i-a trimis la neamuri ci le-a zis: *„Să nu mergeți pe calea păgânilor... ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.”* (Matei 10.5-6).

Cum s-au condamnat ei? Prin faptul că L-au hulit pe Duhul Sfânt; L-au numit pe Duhul lui Dumnezeu un duh necurat. Au râs de El în ziua când cei peste care Se pogorâse Duhul Sfânt, jucau în Duhul. Cetatea care a râs de lucrarea lui Dumnezeu și-a mâncat proprii copii și a fost nimicită de generalul Titus, iar sângele lor a curs pe porți. Așa este. Una dintre cele mai mari națiuni ale lumii a devenit cea mai josnică și a fost risipită în cele patru puncte cardinale. De ce? Din cauza necredinței lor! Și acesta era pomul original: Israelul.

Nu a spus Pavel aceasta? Cine a găsit versetele? Le-ai găsit, frate Pat? Ridică-te și citește de la versetul 15 la 27:

Fratele Pat citește:

„Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?

Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.

Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.”

Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor...”

Vedeți? Din pricina necredinței. În ordine. Citește mai departe:

„...și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te!

Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.

Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au

căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu.

Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.

Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?

Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor.

Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.

Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele.”

Ați înțeles? Pavel a spus: „Dacă Israelul, care a văzut semnele Duhului Sfânt, a fost tăiat...” Rețineți: ei au fost lepădați pentru că au respins mesajul lui Pavel: pocăința și botezul în Numele Domnului Isus, semnele și minunile care-i însoțesc pe credincioși. Astfel, Pavel le-a spus: „De acum încolo mă voi duce la neamuri.” (Fapte 18.6). Corect?

Biblia spune că „Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.” (Fapte 11.26).

Pomul original a fost sfânt, și crengile au fost sfinte, dar pentru că nu au crezut mesajul de la Rusalii pe care-l predica Pavel, Dumnezeu i-a tăiat și a altoit o ramură de măslin sălbatic, adică pe noi, neamurile, ca să putem trăi din viața aceluia Copac.

Astfel, dacă respingem mesajul de Rusalii, care a venit prin toate epocile Bisericii, cu cât mai mult poate îndepărta Dumnezeu crengile sălbaticice, pentru a-i altoi din nou pe cei ce sunt ai Lui de la început? El le va îndepărta din pricina necredinței lor. Puneți aceasta alături de lecția de azi dimineață. Voi știți unde ne aflăm noi, nu-i așa? Noi suntem la sfârșitul timpului, în timpul luării Bisericii dintre neamuri, a răpirii ei; apoi Duhul Sfânt va veni la evrei; Isus li Se va descoperi și îi va pecetlui pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Iată, ramurile firești vor fi altoite din nou,

Israelul va fi din nou binecuvântat.

Isus nu va bate în continuu la ușa voastră; El nu va rămâne tot afară, ci va veni un timp când va pleca, iar atunci Îl veți căuta voi pe El, dar nu-L veți mai găsi niciodată. Haideți cât mai este timp! Răspundeți cât timp El mai bate la ușă! Nu faceți compromis cu nimic, fiindcă aveți nevoie de botezul Duhului Sfânt așa cum L-au primit cei ce la Rusalii; aveți nevoie de același botez în apă și de aceleași lucruri pe care le-au făcut ei atunci. Nu îngăduiți ca cineva să pună în inima voastră altceva!

Acum dați-mi voie să vă spun ceva vouă, prietenii mei catolici. Voi credeți în fecioara Maria, dar, deși a fost mama lui Isus Hristos, a trebuit să meargă și ea în camera de sus ca să fie umplută cu Duhul Sfânt și s-a purtat ca o femeie beată. Ea a fost printre cei o sută douăzeci, a primit botezul Duhului Sfânt, a vorbit în limbi și s-a purtat ca o femeie beată, atunci când Duhul Sfânt S-a coborât peste ea. Dacă fecioara Maria a trebuit să trăiască această experiență ca să poată merge în slavă, cum credeți că veți intra voi acolo altfel, decât pe aceeași cale? Gândiți-vă bine la aceasta!

Predicatorul baptist de aici din spate, dorește să fie sigur că acest lucru este valabil și pentru bapțiști. Acest lucru este valabil pentru toți, indiferent despre cine este vorba.

Faptul că faceți parte dintr-o biserică, spuneți un crez și mergeți în fiecare duminică dimineața la biserică, nu vă va folosi la nimic. Prin aceasta aduceți doar o batjocură la adresa lui Dumnezeu. Ori sunteți creștini adevărați, ori nu sunteți nimic! Fiți ori reci, ori în clocot! Voi n-ați văzut niciodată o pasăre albă-neagră, un om beat-treaz și nici un păcătos-sfânt. Nu, nu există așa ceva! Ori sunteți umpluți cu Duhul Sfânt și Dumnezeu locuiește în voi, ori nu aveți nimic. Vedeți? Ori sunteți, ori nu sunteți.

Gândiți-vă deci la faptul că Isus stă la ușa voastră și la făgăduința lui Dumnezeu pentru aceste zile. De ce a fost tăiat Israelul din pomul original? Pentru că a respins mesajul lui Pavel, mesajul Rusaliilor.

Credeți că aceasta este ultima epocă a Bisericii? Biblia așa spune. Și ce se va întâmpla cu ei? Vor fi tăiați pentru că au respins mesajul de la Rusalii, iar Dumnezeu Se va întoarce din nou spre evrei și tot Israelul va fi mântuit. El va fi primit ca națiune, nu individual. Dar în cazul nostru, al neamurilor, el lucrează

individual.

Mai întâi, El a venit la evrei. Apoi, în Fapte 15.14 citim că El își scoate „*un popor dintre neamuri, pentru Numele Său,*” adică Mireasa Sa. „Un popor”, adică unul de aici, unul de dincolo; El Se ocupă de persoane individuale dintre neamuri, indiferent de naționalitate, crez sau culoare. El se ocupă de noi individual; este buchetul Lui pe care El îl va pune pe altarul Său. Dar cu Israelul, El a lucrat întotdeauna ca națiune. Ei sunt națiunea Lui.

În seara aceasta sunt foarte bucuros pentru că avem acest mesaj; și sunt bucuros pentru faptul că ați venit aici; eu apreciez mult prezența voastră. Îi sunt recunoscător Atotputernicului Dumnezeu că m-a lăsat să văd ceea ce am văzut și mi-a dat posibilitatea să aduc mesajul acestei biserici. Acum mi-am descărcat inima. De multă vreme, Duhul Sfânt a cercetat inima mea și nu am putut scăpa de aceasta.

El m-a călăuzit să fac două lucruri: să merg la Shreveport, Louisiana, pentru o întâlnire cu fratele Moore. Soția mea care stă aici, poate să vă spună aceasta. Timp de multe săptămâni, eu am spus tot timpul că vreau să merg la Shreveport. De ce? Oricine a fost atunci la Shreveport, știe de ce. Ei n-au mai văzut și n-au mai auzit niciodată așa ceva. Au venit predicatori de pretutindeni, de la bapțiști și din alte comunități. Un bărbat a spus că a vrut să deschidă frigiderul, dar Duhul Sfânt a venit peste el și i-a zis: „Du-te la Shreveport, Louisiana, și ți se va spune ce trebuie să faci.” El i-a spus numele meu și unde mă va găsi, după care i-a spus: „El îți va spune ce trebuie să faci!” Și eu i-am spus: „Bazinul este pregătit! Ai nevoie de botezul cu Duhul Sfânt.”

Astfel de lucruri s-au întâmplat. Oamenii vorbeau în limbi, prooroceau și spuneau lucruri care urmau să se întâmple printre noi.

Apoi am spus: „Trebuie să merg la Jeffersonville și să scriu această carte pentru că nu știu cât timp voi mai fi aici. Dar dacă exprim aceste lucruri și vor fi scrise, atunci cuvintele Lui vor continua să dăinuiască și după plecarea mea.” Astfel, am notat pasajele din istorie care vor fi folosite în carte, apoi am venit aici să prezint Cuvântul înaintea Bisericii, pentru că aici primesc inspirația Duhului Sfânt, deoarece nici eu nu am știut lucrurile acestea. Acesta este adevărul. Vă spun în Numele Domnului că acesta este adevărul: „Nici eu nu am știut aceste lucruri.”

Acum mă simt eliberat; simt că Dumnezeu ne-a adus Mesajul. Cred că suntem la

sfârșitul drumului; cred că a sosit timpul pentru descoperirea lui Dumnezeu; a sosit timpul ca El să Se facă cunoscut printre noi. Nu știu cât va mai dura, dar ceasul este aproape.

Noi privim după prorocul acela mare care se va ridica. Poate el va veni în vremea mea sau în zilele celor care sunt tineri acum, nu știu. Sau poate că este deja în mijlocul nostru chiar acum. Duhul Sfânt este aici ca să ne călăuzească până în timpul acela, iar când acest lider sau conducător, ne va conduce, el va fi uns cu Duhul Sfânt; desigur, este vorba de Ilie care va veni. El este conducătorul care va întoarce inimile copiilor înapoi la mesajul părinților, înapoi la mesajul Tatălui nostru ceresc din ziua de Rusalii, atunci când a turnat Duhul Său.

Eu am prezentat această temă cât am putut de bine, cu ajutorul istoriei și al Bibliei, și am arătat că lucrul acela a venit prin epocile bisericii și că astăzi este o denominațiune, o urâciune în fața lui Dumnezeu.

Nădăjduiesc că lucrul acesta s-a clarificat în mintea voastră prin dovezile aduse de Scriptură, de faptele apostolilor și de istorie.

Dumnezeu nu Și-a organizat niciodată Biserica Sa. Mama bisericilor organizate este ierarhia romano-catolică. Biserica Romano-catolică este mama tuturor organizațiilor. De îndată ce o trezire a născut un grup protestant, ei s-au întors înapoi și au făcut același lucru. Biblia spune că „Ea este o curvă și are fiice, care sunt biserici ieșite din ea.” Ele trebuiau să fie femei, ca să fie curve.

Dar El a mai spus: *„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32). Fie ca noi toți să fim în ziua aceea acolo, metodiști, bapțiști, sau ce sunteți: *„Dacă cineva deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el.”*

Frate și soră, fie ca noi să ne numărăm în ziua aceea printre cei care fac parte din turma aceea mică, ce așteaptă venirea Sa, atunci când El îi va lua pe toți ai Săi de pe tot pământul, pentru că răpirea va fi universală. *„...doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat... Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat...”* (Luca 17.34-36). Aceasta ne arată că pe o parte a pământului va fi zi, iar pe partea cealaltă va fi noapte. Vedeți? *„Doi vor fi într-un pat, doi vor fi la câmp.”* Înțelegeți? *„Unul va fi luat...”*

Așa cum am spus azi-dimineață, într-una din aceste zile veți merge pe stradă

vorbind cu mama voastră, iar când veți privi în jur, ea nu va mai fi acolo. Veți sta la masă savurând cafeaua sau luând micul dejun, și dintr-o dată veți privi în jur și veți constata că tatăl vostru nu mai este acolo. Exact așa va fi. Lucrul acela se apropie, dar noi nu știm când. Însă un lucru este sigur: când va veni, va fi cu adevărat sfârșitul, pentru că atunci nu se va mai putea face nimic, nu veți mai putea schimba nimic. Voi spuneți: „Auzim aceasta de multă vreme!” Așa este, dar într-o zi o veți auzi pentru ultima dată. Se va întâmpla pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu. Amintiți-vă: a greșit vreodată ceva în cele opt seri de predicare a Cuvântului? Ceea ce a spus Isus aici, s-a întâmplat în fiecare epocă exact așa cum a fost spus.

Noi vedem că epoca aceasta se potrivește exact în ceasul acesta. Chiar și azi-dimineață când am vorbit despre pilda celor zece fecioare. Biblia spune că atunci când răsună strigarea: „*Lată, vine Mirele!*”... venirea Domnului, dar mai întâi este predicat Cuvântul. În timpul acela sunt descoperite fecioarele neînțelepte. Ce s-a întâmplat apoi? Timpul este aproape, bombele atomice și totul este pregătit; predicatorii vor alerga pe stradă și vor începe să strige mesajul. Când ei fac aceasta, biserica cea mare, fecioarele neînțelepte spun: „Noi suntem de mult timp prezbiterieni, dar poate vom studia și vom vedea. Dar, credem că avem nevoie de Duhul Sfânt.” De pe acum scriu tratate despre aceasta, iar atunci vor zice: „Dați-ne și nouă puțin untdelemn.”

Dar fecioarele înțelepte le răspund: „Nu putem, pentru că avem doar cât să ne ajungă nouă.”

Așadar, când s-au dus să obțină Duhul Sfânt, când s-au dus să se roage așa cum fac astăzi bisericile mari și frumoase, când s-au dus să cumpere untdelemn, a venit Mirele. Ei încearcă să-L obțină chiar acum. În bisericile organizate au loc adunări mari, conferințe internaționale în care se spune: „Trebuie să ne întoarcem la binecuvântarea de la Rusalii; trebuie să avem vindecarea divină în biserică; trebuie să avem vorbitori în limbi. Trebuie să avem darul tălmăcirii limbilor. Trebuie să avem toate aceste daruri duhovnicești în biserică și trebuie să începem să avem adunări.” Vedeți, ei au început să se consulte, dar în timp ce fac aceasta, vine Mirele, îi va lua pe cei care au ulei în candelă și-i va duce sus.

Ce s-a întâmplat când s-au întors ceilalți? Au fost aruncați în întuneric, în necazul cel mare, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților, în timp ce Mireasa va fi în cer.

Apoi, la sfârșitul celor trei ani și jumătate, El va veni așa cum a făcut Iosif, și Se va descoperi fraților Săi, ceea ce va cauza un plâns general. Da, ei se vor așeza pe familii, vor plânge și-L vor întreba: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?” iar „El va răspunde: „În casa celor ce mă iubeau le-am primit.” Cei ce L-au străpuns Îl vor vedea, și El Se va face cunoscut fraților Săi.

Dar acum, El încearcă să Se facă cunoscut Bisericii Sale, pentru că biserica dintre neamuri L-a dat afară. El stă încă la ușă, bate și spune: „Mai este cineva înăuntru care să-Mi deschidă, să Mă lase să intru și să vorbesc cu el?”

Oh, sunt atât de bucuros, atât de recunoscător pentru că în urmă cu aproximativ douăzeci și opt de ani, am simțit acea bătaie în inima mea! El a intrat înăuntru, iar de atunci am cinat cu El și El cu mine; și am primit binecuvântarea de la Rusalii, am primit Duhul Sfânt.

Am fost botezat în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele. A fost singura dată când am fost botezat în viața mea, fiindcă încă din copilărie nimeni nu a putut să-mi spună că există trei dumnezei. Nu, nimeni n-a putut să-mi vâre așa ceva pe gât. Voi nu puteți să-i serviți așa ceva cuiva care știe Cine este Dumnezeu. Așa este. Pe mine m-a botezat un predicator baptist, dar i-am spus clar: „Vreau să fiu botezat în Numele Domnului Isus Hristos.” Astfel, dr. Roy Davis m-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos, când eram doar un băiat. Așadar, eu am crezut aceasta, am stat pe aceasta și știu că este Adevărul. Acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Așa este.

Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei,

Sunt unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei,

Sunt unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei,

Cu toate că acești oameni nu au faima lumii,

Ei au primit Rusaliile lor,

Au fost botezați în numele lui Isus,

Și spun acum până departe
Puterea lui este încă aceeași
Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei.
Sunteți bucueroși și voi? Dacă da, ridicați mâinile.
Unul dintre ei, unul dintre ei,
Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei,
(Odată ce ai devenit al Lui, vei birui orice păcat în Numele lui Isus Hristos).
Vino fratele meu, caută această binecuvântare
Care îți va curăța inima de păcat,
Care va declanșa sunetul clopotelor de bucurie
Și va ține sufletul tău înflăcărat;
Oh, arde acum în inima mea,
Oh, glorie Numelui Său,
Eu sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei.
Unul dintre ei, unul dintre ei,
Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei, Aleluia;
Unul dintre ei, unul dintre ei,
Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei.
Ei erau adunați în camera de sus,
Cu toții se rugau în numele Său,
Erau botezați cu Duhul Sfânt,
Și puterea pentru lucrare a venit;

Ce a făcut El pentru ei atunci

Va face și pentru voi,

Sunt atât de bucuros că pot spune...

Să strângem mâinile unii cu alții, în față, în spate, în jur.

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei

Nu sunteți bucuroși că sunteți unul dintre ei? (Adunarea răspunde „Da! Amin! Aleluia!”) Îmi place aceasta. Un grup zgomotos.

Ssst! Sst! (Un frate vorbește într-o altă limbă. Un alt frate aduce tălmăcirea).

Cât de mult Îți mulțumim, Tată, pentru bunătatea și mila Ta față de noi, cei nedemni. Vedem că Tu ai confirmat Mesajul Tău, acum, Doamne, așa cum ai făgăduit. Mă rog, Doamne, ca mila Ta să rămână peste ei.

Dacă mai este cineva care nu-L cunoaște ca Mântuitor personal, n-ați vrea să-L primiți chiar acum în inimile voastre? Ați vrea să vă ridicați în picioare în timp ce ne

vom ruga pentru voi? Dacă este cineva care nu-L cunoaște și nu a primit Duhul Sfânt, El vă vorbește.

Acolo este cineva. Vrei să te ridici, frate? El vrea să fie botezat cu Duhul Sfânt. Este adevărat, frate? Dumnezeu să te binecuvânteze. Rămâi unde ești. Mai este cineva care vrea să se ridice și să spună: „Vreau să fiu botezat cu Duhul Sfânt.”? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Este bine. Ridică-te în picioare.

Mai este cineva care dorește să primească Duhul Sfânt și să fie botezat? Mai este cineva, înainte de a spune ceea ce intenționez să spun? Vreți să fiți cuprinși în rugăciune?

Oh, dorești să fii numărat ca unul din turma Sa?

Să fii fără pată, să veghezi

Și să aștepti venirea acelei clipe,

El vine iar.

El vine iar! Dorești să fii dușmanul sau copilul Său? În dimineața aceea, El va fi un Dumnezeu mânios și nu va recunoaște nimic altceva în afară de sângele Domnului Isus Hristos. Pentru El nu va însemna nimic faptul că aparțineți unei biserici.

Oh, cât de scump este acel izvor

Care mă face alb ca zăpada;

Nu mai există o altă fântână pe care să o cunosc

În afară de Sângele lui Isus.

Ce poate spăla păcatul meu?

Nimic în afară de Sângele lui Isus;

Ce mă poate face întreg din nou?

Nimic în afară de Sângele lui Isus,

Oh, cât de scump este izvorul

Care mă face alb ca zăpada

Nu există o altă fântână pe care să o cunosc

Nimic în afară de Sângele lui Isus

(Fratele Branham murmură cântecul)

Nimic în afară de Sângele lui Isus

Acesta este dreptatea mea

Nimic în afară de Sângele lui Isus

Mai există a altcuiva?

Oh, este atât de scump... (Nimic nu va sta în picioare, frate și soră. Lumea se scufundă, este pierdută!)

... ca zăpada;

Nu mai există o altă fântână pe care să o cunosc

Nimic în afară de sângele lui Isus.

Teddy, dacă vrei, cântă încet: „Este o fântână plină cu sânge luat din venele lui Emanuel.”

Acum prieteni, voi, care v-ați ridicat în picioare, încercați să primiți în inimile voastre dragostea Domnului Isus. Aceeași Biblie care ne spune că aceste lucruri se vor întâmpla, a adus împlinirea lor așa cum a făgăduit El. Petru a spus: *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”*

Voi v-ați ridicat în picioare pentru că doriți să primiți binecuvântarea lui Dumnezeu. Ca slujitor al Său, eu mă rog ca Dumnezeu să vă dea botezul Duhului Sfânt. Mă întreb dacă sunteți sinceri și dacă puteți să-l promiteți lui Dumnezeu, în inima voastră: „Dumnezeule, de acum, de când stau în picioare aici căutând acest botez cu Duhul Sfânt, mă voi ruga neîncetat și voi aștepta până când mă umpli cu Duhul Sfânt.” Vreți să-l faceți această promisiune lui Dumnezeu ridicând mâinile? Spuneți: „Mă voi ruga în continuu până când mă vei umple cu dragostea și

bunătatea Duhului.”

Mă voi ruga pentru voi în timp ce stăm cu capetele plecate.

Tată ceresc, ei sunt răsplata prezenței Tale. Ei știu că aceste cuvinte sunt adevărate, pentru că sunt cuvintele Tale. Tată, ei sunt convinși că au nevoie de Tine, că au nevoie de dragostea Duhului Sfânt în viețile lor, care să le dea putere de biruință. Ei vor primi putere de sus, vor primi putere să ducă o viață de creștini; vor primi putere să biruiască ispitele. așa cum spune și cântarea pe care tocmai am cântat-o: „Ei s-au adunat în camera de sus și s-au rugat în Numele Său. Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt și a venit puterea pentru slujbă.” Aceasta îmi doresc, Tată, ca puterea pentru slujbă să vină și peste ei.

Doamne, mă rog pentru ei și Te rog să nu-i lași să părăsească această biserică până când nu vor primi ceea ce cer, astfel încât fiecare să fie umplut cu Duhul Sfânt. Dăruiește-ne aceasta, Doamne.

Tu ești Dumnezeu, Cel Atotputernic, și ai venit în trup de carne ca să ridici păcatul lumii. Apoi, Te-ai ridicat a treia zi și Te-ai înălțat la cer, iar în seara aceasta ești printre noi prin Duhul Sfânt. Tată, Te rugăm ca Tu, Domnul nostru iubit, să-i umpli pe fiecare dintre ei cu Tine însuși. Îngăduie ca ei să fie o binecuvântare pentru Împărăția Ta și în Lumea care va veni. Într-o zi, când vor ajunge la sfârșitul drumului, care ar putea fi chiar astăzi, noi nu știm când va fi, dar doresc să fiu numărat și eu printre cei care vor fi răpiți. Primește-i în seara aceasta, Tată, fiindcă sunt ai Tăi și Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum vreau ca restul, ceilalți care vă aflați lângă acești oameni și care aveți Duhul Sfânt, să vă ridicați și să vă puneți mâinile peste ei.

... o fântână umplută cu sânge,

Luat din venele lui Emanuel

Păcătoșii care sunt cufundați sub acest râu,

Vor fi curățați de pata păcatului

Vor fi curățați de pata păcatului

Vor fi curățați de pata păcatului;

Păcătoșii care sunt cufundați sub acest râu,

Vor fi curățați de pata păcatului.

Tâlharul muribund s-a bucurat să vadă

Fântâna în ziua sa;

Fie ca și eu, care sunt atât de josnic ca și el,

Să-mi spăl păcatele

Să-mi spăl păcatele

Să-mi spăl păcatele;

Păcătoșii care sunt cufundați sub acest râu,

Vor fi spălați de păcate.

Ridicați mâinile spre Dumnezeu și lăudați-L! Spuneți: „ți mulțumesc, Doamne. Mă ridic în picioare și Te laud, laud Numele Tău. Îți mulțumesc pentru binecuvântările Tale, pentru bunătatea Ta și pentru că îmi dai botezul cu Duhul Sfânt.” Îți mulțumesc, Doamne! Îți mulțumesc, Doamne, pentru că Ți-ai ținut făgăduința așa cum ai spus.

Nu sunteți bucuroși? Spuneți: „Slavă lui Dumnezeu.” Teddy, încă o dată: „Mulți nu înțeleg...”

Am găsit mulți oameni care nu puteau înțelege

De ce noi suntem așa de fericiți și de liberi

Am trecut Iordanul către Canaan

Iar aceasta este ca Raiul pentru mine

Oh, este ca Raiul pentru mine

Oh, este ca Raiul pentru mine

Oh, am trecut Iordanul către Canaan

Iar aceasta este ca Raiul pentru mine

Oh, când sunt fericit, cânt și strig

Diavolul nu crede Aceasta, văd;

Dar eu sunt umplut cu Duhul, nu am nicio îndoială,

Aceasta este ceea ce s-a întâmplat cu mine.

Oh, aceasta este ca în Rai pt mine. (Lăudați-L pe Dumnezeu).

Oh, aceasta este ca în Rai pentru mine.

Am trecut Iordanul către Canaan

Oh, aceasta este ca în Rai pentru mine.

Nu vă face fericiți? Bine. Strângeți mâinile și spuneți "Lăudat să fie Domnul!"

Aceasta este ca și cum aș fi în Rai.

Luați numele lui Isus cu voi,

Copii ai suferinței și ai necazului

Vă va aduce bucurie și alinare

Luați-l oriunde ați merge

Nume scump, O, ce minunat!

Speranța pământului și bucuria Cerului

Nume scump, O, ce minunat!

Speranța pământului și bucuria Cerului

Ne plecăm în fața numelui lui Isus

Cădem la picioarele Lui

Împăratul împăraților Îl vom încorona în Ceruri

Când călătoria noastră se va termina

Nume scump, O, ce minunat!

Speranța pământului și bucuria Cerului

Nume scump, O, ce minunat!

Speranța pământului și bucuria Cerului

Acum, încet, cu capetele plecate:

... numele lui Isus va fi întotdeauna

Un scut pentru orice cursă

Când ispitele se adună

Doar pronunțați acest Nume sfânt în rugăciune

Nume scump, o, ce dulce! Amin. - **Amin** -